

31994R3290

31.12.1994.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 349/105

**PADOMES REGULA (EK) Nr. 3290/94
(1994. gada 22. decembris)**

par pielāgojumiem un pārejas pasākumiem, kas vajadzīgi lauksaimniecības nozarē, lai īstenotu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā noslēgtos nolīgumus

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulu (EEK) Nr. 805/68 par liellopu gaļas tirgus kopīgo organizāciju ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā Kopiena pieņēmusi vairākus noteikumus, kas reglamentē kopējo lauksaimniecības politiku;

tā kā daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā Kopiena panākusi dažādas vienošanās (še turpmāk "VVTT nolīgumi"); tā kā vairāki no šiem nolīgumiem skar lauksaimniecību, it īpaši Lauksaimniecības nolīgums (še turpmāk "Nolīgums"); tā kā piekāpšanās saistībā ar vietējo atbalstu var izpausties, nosakot cenas un atbalstu pienācīgā līmenī, un nav vajadzības pieņemt īpašus noteikumus šajā sakarā; tā kā Nolīgums nosaka sešu gadu grafiku lai, no vienas puses, nodrošinātu trešo valstu lauksaimniecības produktiem vieglāku pieeju Kopienas tirgum un, no otras puses, pakāpeniski samazinātu Kopienas sniegto atbalstu lauksaimniecības produktu eksportam; tā kā būtu attiecīgi jāpielāgo tiesību akti lauksaimniecības jomā, kas skar tirdzniecību ar trešām valstīm;

tā kā, aizstājot visus pasākumus, kas ierobežo lauksaimniecības produktu ieviešanu, ar muitas nodokļiem (tarifikācija) un turpmāk aizliedzot šādu pasākumu izmantošanu, Nolīgums prasa aizliegt mainīgos ievadmuitas nodokļus, kā arī pārējos pasākumus un importa maksājumus, kurus pašlaik paredz tirgu organizācija; tā

kā muitas nodokļu likmes, kas ir piemērojamas lauksaimniecības produktiem saskaņā ar šo Nolīgumu, būtu jāietver kopējā muitas tarifā; tā kā, ieviešot papildu vai citus tirdzniecības mehānismus, kas neparedz noteiktu muitas nodokļu iekasēšanu dažām produktu grupām, tādām kā labības augi, rīsi, vīns, kā arī augļi un dārzeņi, tomēr rodas vajadzība pieņemt noteikumus, kas paredz atkāpes pamatregulās; tā kā turklāt pasākumus Kopienas tirgus aizsardzībai pret žāvētu vīnogu un pārstrādātu ķiršu ieviešanu, saskaņā ar Nolīgumu par aizsardzības pasākumiem, var saglabāt spēkā piecus gadus; tā kā turklāt, lai nesagādātu apgādes grūtības Kopienas tirgū, būtu jāatļauj apturēt muitas nodokļu piemērošanu dažiem cukura produktiem;

tā kā, lai nodrošinātu nepieciešamā līmenī aizsardzību pret tarififikācijas nelabvēlīgo ietekmi uz tirgu, Nolīgums ļauj piemērot papildu ievadmuitas nodokli strikti noteiktos apstākļos, bet tikai produktiem, uz kuriem attiecas tarififikācija; tā kā attiecīgajās pamatregulās būtu atbilstīgi jāiekļauj atbilstoši noteikumi;

tā kā Nolīgums paredz virkni tarifu kvotu saskaņā ar vienošanos par tūlītēju un obligātu pieejamību; tā kā nosacījumi, ar kādiem piemērojamas šādas kvotas, ir rūpīgi izskaidroti Nolīgumā; tā kā, ņemot vērā lielo kvotu daudzumu, un lai nodrošinātu to, ka tās piešķir pēc iespējas efektīvi, Komisijas pienākums būtu tās atvērt un pārvaldīt saskaņā ar pārvaldības komitejas procedūru;

tā kā grozījumi, kas izriet no pamatnolīguma par banāniem, kurš Urugvajai kārtā noslēgts ar dažām Dienvidamerikas valstīm, būtu jāietver Padomes 1993. gada 13. februāra Regulā (EEK) Nr. 404/93 par banānu tirgus kopīgo organizāciju ⁽³⁾;

tā kā, ņemot vērā to, ka Nolīgums par aizsardzības pasākumiem skaidri formulē noteikumus, kā piemērot aizsardzības klauzulas,

⁽¹⁾ OV L 148, 28.6.1968., 24. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1884/94 (OV L 197, 30.7.1994., 27. lpp.).

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1994. gada 14. decembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 47, 25.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 3518/93 (OV L 320, 22.12.1993., 15. lpp.).

ko paredz tirgus organizācijas, šādas klauzulas būtu jāpapildina ar atsauci uz saistībām, kas izriet no starpvalstu nolīgumiem;

tā kā savās tirdzniecības attiecībās ar trešām valstīm, uz kurām neattiecas VVTT nolīgumi, Kopienai nesaista no tiem izrietošie ierobežojumi sakarā ar pieeju Kopienas tirgum; tā kā, lai nodrošinātu to, ka noteiktos apstākļos drīkst veikt vajadzīgos pasākumus pret produktiem no šādām valstīm, būtu jāpiešķir attiecīgās pilnvaras Komisijai, kas būtu realizējamas ar pārvaldības komiteju procedūru;

tā kā, pamatojoties uz Nolīgumu, kopš šā brīža eksporta subsīdiu piešķiršana skar tikai dažas lauksaimniecības produktu grupas, kas tajā norādītas; tā kā turklāt to skar ierobežojumi attiecībā uz daudzumu un vērtību;

tā kā vērtības ierobežojumu ievērošanu var panākt vienlaikus ar kompensāciju noteikšanu un, uzraugot maksājumus saskaņā ar noteikumiem, kas skar ELGVF; tā kā uzraudzību var atvieglot ar obligātām iepriekš noteiktām kompensācijām, turklāt diferencēto kompensāciju gadījumā pieļaujot iespēju mainīt norādīto galamērķi; tā kā gadījumā, ja tiek mainīts galamērķis, būtu izmaksājama atlīdzība, kura atbilst faktiskajam galamērķim un kuras maksimālā summa atbilst līmenim, kas pienākas par iepriekš noteikto galamērķi;

tā kā kvantitatīvu ierobežojumu uzraudzībai ir vajadzīga droša un efektīva kontroles sistēma; tā kā šā iemesla dēļ kompensācijas būtu piešķiramas, ja ir eksporta licence; tā kā kompensācijas būtu jāpiešķir, ievērojot pastāvošos ierobežojumus, kas ir atkarīgi no konkrētā stāvokļa ar katru attiecīgo produktu; tā kā izņēmumi ir pieļaujami tikai attiecībā uz pārstrādātiem produktiem, kas nav uzskaitīti Līguma II pielikumā, kurus neskar vērtības ierobežojumi, kā arī attiecībā uz pārtikas atbalsta pasākumiem, kurus neskar nekādi ierobežojumi; tā kā būtu jāparedz atkāpes no stingras pakļaušanās pārvaldes noteikumiem, ja preču eksports, par kuru pienākas kompensācija, visticamāk, nepārsniegs noteiktos kvantitatīvos ierobežojumus; tā kā to preču daudzumu uzraudzību, par kuriem, tos izvedot, saņem kompensāciju nolīgumā minētajos tirdzniecības gados, var veikt, ņemot par pamatu katrā tirdzniecības gadā izsniegtās eksporta licences;

tā kā vairākumā tirgus kopīgo organizāciju tiesības liegt pieeju muitas režīmam – ieviešana pārstrādei ir vienīgi Padomes

kompetencē; tā kā ekonomiskajos apstākļos, kas izriet no Nolīguma, var rasties vajadzība strauji reaģēt uz tirgus problēmām, kuras var radīt iepriekšminētā režīma piemērošana; tā kā šajā sakarā Komisijai būtu jāuzliek par pienākumu veikt neatliekamus pasākumus, kas ierobežoti laika ziņā; tā kā sakarā ar šiem pasākumiem būtu jāpiemēro procedūra, kas noteikta Padomes 1987. gada 13. jūlija Lēmumā 87/373/EEK (1);

tā kā jānodrošina arī atbilstība Nolīgumam par intelektuālo īpašumtiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību; tā kā šā iemesla dēļ būtu jāiekļauj vajadzīgie nosacījumi Padomes 1987. gada 16. marta Regulā (EEK) Nr. 822/87 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (2);

tā kā pēc grozījumiem tiesību aktos par lauksaimniecību, kā to paredz šī regula, daudzas Padomes regulas, kas izriet no pamatregulām, vairs neatbilst prasībām; tā kā juridiskas skaidrības labad tās būtu atceļamas; tā kā būtu jāatceļ arī daži noteikumi, kas zaudējuši spēku, lai gan tie nav tieši saistīti ar VVTT nolīgumiem; tā kā tas pats attiecas uz dažām "otrās paaudzes" Padomes regulām, kurus lielākoties var iekļaut iepriekšminētajās pamatregulās;

tā kā tomēr nav izdevies ietvert pamatregulās pastāvošos Padomes vispārīgos noteikumus par drošības klauzulas piemērošanu; tā kā, ņemot vērā to, cik svarīgi izdarīt grozījumus šajā jomā pēc VVTT nolīgumiem, minētās regulas nedrīkst saglabāt; tā kā tās tādēļ būtu atceļamas, tajā pašā laikā radot tiesisko pamatu to nomaiņai;

tā kā Lauksaimniecības nolīguma piemērošana var tikt apdraudēta, ja izmantojamās iekšējās procedūras dažādās nozarēs būtiski atšķirsies; tā kā šā iemesla dēļ būtu vēlams vienādot šīs procedūras;

tā kā Padomes pieņemtie vispārīgie īstenošanas noteikumi savā laikā nodrošinājuši piemērotu pamatu sīkāku noteikumu izstrādāšanai tirgu pārvaldei; tā kā, īstenojot iepriekšminēto Lauksaimniecības nolīgumu, nebūtu jāapšauba mehānismi un procedūras kopējās lauksaimniecības politikas vadībai;

(1) OV L 197, 18.7.1987., 33. lpp.

(2) OV L 84, 27.3.1987., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulā (EEK) Nr. 1891/94 (OV L 197, 30.7.1994., 42. lpp.).

tā kā būtu lietderīgi vēlāk izanalizēt gan to, kā darbojas šīs regulas iedibinātais režīms, gan pieredzi, kas gūta trešās valstīs, veicot pasākumus VVTT nolīgumu īstenošanai; tā kā šādā nolūkā, beidzoties šīs regulas piemērošanas pirmajiem diviem gadiem, Komisijai būtu jāiesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam ziņojums;

tā kā pāreja no pastāvošā režīma uz režīmu, kas izriet no VVTT nolīgumiem, var radīt pielāgošanās grūtības, kuras nav aplūkotas šajā regulā; tā kā, paredzot šādu varbūtību, būtu jāietver vispārīgs pants, kas ļautu Komisijai uz noteiktu laiku posmu paredzēt pagaidu pasākumus,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šī regula nosaka pielāgojumus un pārejas posma pasākumus, kas vajadzīgi lauksaimniecības nozarē, lai īstenotu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā noslēgtos nolīgumus.

2. pants

Regulas 1. pantā minētie pielāgojumi ir izklāstīti tās pielikumos.

3. pants

1. Ja saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku rodas vajadzība pēc pagaidu pasākumiem, lai atvieglotu pāreju no pastāvošā režīma uz režīmu, kas izriet no 1. pantā minēto nolīgumu prasībām, šādus pasākumus pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas Nr. 136/66/EEK ⁽¹⁾ 38. pantā vai, atkarībā no apstākļiem, attiecīgajos pantos citās regulās par lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju vai Regulā (EK) Nr. 3448/93 ⁽²⁾.

Paredzot šādus pasākumus, ņem vērā dažādu lauksaimniecības nozaru īpatnības un pienācīgi ievēro saistības, kas izriet no 1. pantā minētajiem nolīgumiem.

2. Pirmajā punktā minētos pasākumus drīkst paredzēt laikposmā, kas beidzas 1996. gada 30. jūnijā, un tos nepiemēro pēc šā datuma. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var šo termiņu pagarināt.

⁽¹⁾ OV L 72, 30.9.1966., 3025./66. lpp.

⁽²⁾ OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp.

4. pants

1. Ja, ņemot vērā īpašos apstākļus, kas skar kādu lauksaimniecības produktu, atbilstību prasībām par atbalstu eksportam saskaņā ar 1. pantā minētajiem nolīgumiem var panākt ar mazāk iedarbīgiem līdzekļiem, nekā tas paredzēts šajā sakarā, Komisija var noteikt, ka šim produktam nepiemēro eksporta kompensāciju piešķiršanas noteikumus, kas ietverti šajā regulā.

2. Neierobežojot šīs regulas noteikumus, Komisija var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu Kopienas tirgu pret lauksaimniecības produktu ievešanu no trešām valstīm, attiecībā uz kurām Kopienai nav saistību saskaņā ar 1. pantā minētajiem nolīgumiem.

3. Pasākumus, ievērojot 1. un 2. punktu, pieņem saskaņā ar 3. panta 1. punktā noteikto procedūru.

5. pants

Komisija līdz 1997. gada 30. jūnijam iesniedz izskatīšanai Padomē un Eiropas Parlamentā ziņojumu par to, kā darbojas šīs regulas iedibinātais režīms, un par pieredzi, kas gūta trešās valstīs, veicot pasākumus, lai īstenotu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā noslēgtos nolīgumus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto procedūru lemj par visiem grozījumiem, kas izriet no šā ziņojuma rezultātiem un secinājumiem.

6. pants

1. Šī regula stājas spēkā 1995. gada 1. janvārī.

2. To piemēro no 1995. gada 1. jūlija.

Tomēr:

a) tās 3. pantu un 4. panta 2. punktu piemēro no 1995. gada 1. janvāra;

b) noteikumus, kas izklāstīti pielikumos par ievadumtas nodokļiem un papildu ievadumtas nodokļiem, kuri skar XIII un XVI pielikumā uzskaitītos produktus, kam piemērojama ieviešanas cena, piemēro 1995. gadā, sākoties 1995. tirdzniecības gadam attiecīgajiem produktiem;

- c) noteikumus par eksporta kompensācijām piemēro:
- no 1995. gada 1. septembra attiecībā uz II un XVI pielikumu,
 - no 1995. gada 1. oktobra attiecībā uz IV pielikumu,
- d) noteikumus, kas izklāstīti XV pielikumā, piemēro no 1995. gada 1. janvāra;
- e) noteikumus, kas izklāstīti XVI pielikuma I punkta 2. apakšpunktā, piemēro no 1996. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1994. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
H. SEEHOFER

PIELIKUMU SARAKSTS

I PIELIKUMS	LABĪBA
II PIELIKUMS	RĪSI
III PIELIKUMS	ŽĀVĒTA RUPJĀ BARĪBA
IV PIELIKUMS	CUKURS
V PIELIKUMS	EĻĻAS UN TAUKI
VI PIELIKUMS	LINI UN KAŅEPES
VII PIELIKUMS	PIENA PRODUKTI
VIII PIELIKUMS	LIELLOPU GAĻA
IX PIELIKUMS	AITU UN KAZU GAĻA
X PIELIKUMS	CŪKGAĻA
XI PIELIKUMS	MĀJPUTNU GAĻA
XII PIELIKUMS	OLAS, OLU ALBUMĪNS, LAKTOALBUMĪNS
XIII PIELIKUMS	AUGĻI UN DĀRZEŅI
XIV PIELIKUMS	PĀRSTRĀDĀTI AUGĻI UN DĀRZEŅI
XV PIELIKUMS	BANĀNI
XVI PIELIKUMS	VĪNS
XVII PIELIKUMS	TABAKA
XVIII PIELIKUMS	APIŅI
XIX PIELIKUMS	VEĢETĒJOŠI KOKI UN CITI AUGI, AUGU SĪPOLI, SAKNES UN TAMLĪDZĪGI, GRIEZTI ZIEDI UN DEKORATĪVI ZAĻUMI
XX PIELIKUMS	SĒKLAS
XXI PIELIKUMS	DAŽĀDAS REGULAS
XXII PIELIKUMS	VISATTĀLĀKIE REĢIONI

I PIELIKUMS

LABĪBA

- I. *Padomes 1992. gada 30. jūnija Regula (EEK) Nr. 1766/92 (OV L 181, 1.7.1992., 21. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1866/94 (OV L 197, 30.7.1994., 1. lpp.).*
 1. Regulas 3. panta 2. punktu svīturo.
 2. Regulas 3. panta 3. punktu papildina ar šādu apakšdaļu:

“Intervences cena, kas kukurūzai un sorgo ir spēkā maijā, paliek spēkā nākamā tirdzniecības gada jūlijā, augustā un septembrī.”
 3. Regulas 3. panta 4. punkta otrajā daļā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Intervences cenu var palielināt ik mēnesi visa tirdzniecības gada garumā vai kādā tā posmā.”
 4. Pirmo un pēdējo ievilkumu 5. pantā svīturo.
 5. Regulas II sadaļu aizstāj ar šādu:

“II SADAĻA

9. pants

1. Ievedot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā, jāuzrāda importa vai eksporta licence.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kas veicami, piemērojot 12. un 13. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai ja to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai apstiprina saskaņā ar 23. pantā noteikto procedūru.

10. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, kopējā muitas tarifa nodokļu likmes piemēro produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ievedmuitas nodoklis produktiem, kas atbilst KN kodiem ex 1001, izņemot kviešu un rudzu maisījumu, 1002, 1003, ex 1005, izņemot hibrīdu sēklas, un ex 1007, izņemot hibrīdu(-s) sējai, ir vienāds ar intervences cenu, kas ir spēkā šiem produktiem, tos ievedot, kura palielināta par 55 %, mīnus CIF, no importa cenas, kas piemērojama attiecīgajam preču sūtījumam. Šis nodoklis tomēr nedrīkst pārsniegt kopējā muitas tarifa nodokļu likmi.

3. Aprēķinot 2. punktā minēto importa maksājumu:

- a) produktiem, kas uzskaitīti 2. punktā un atbilst vienam kvalitātes standartam vai, atkarībā no apstākļiem, ir iedalāmi vairākos (parastie kvieši: augstie, vidējie, zemie; cietie kvieši; kukurūza; pārējie barības graudi), reģistrē reprezentatīvas importa CIF cenas, ņemot par pamatu šādas kvalitātes preču cenas pasaules tirgū.

Šādas reprezentatīvas importa CIF cenas nosaka regulāri;

- b) katru importa sūtījumu pielīdzina tuvākajam standartam, izvēloties no a) apakšpunktā minētajiem kvalitātes standartiem.

4. Sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 23. pantā izklāstīto procedūru.

Sīki izstrādātajos noteikumus jo īpaši precizē:

- izmantojamās kvalitātes standartus,
- cenu līmeņa svārstības, kas būtu jāņem vērā,
- ievadmaksājuma aprēķināšanas metodi katram preču sūtījumam, kas pielīdzināts vienam no 3. punkta a) apakšpunktā minētajiem kvalitātes standartiem,
- iespēju, ja tas ir lietderīgi atsevišķos gadījumos, ļaut uzņēmējiem uzzināt piemērojamo maksājumu pirms attiecīgā sūtījuma piegādes.

11. pants

1. Neierobežojot 10. panta 2. punktu, lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus pēc 10. pantā noteiktās nodokļu likmes, jāmaksā papildu ievedmaksas nodoklis, ja ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti 5. pantā Lauksaimniecības nolīgumā, kurš noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām var uzlikt papildu ievedmaksas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas būtu jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievedmaksas nodoklis, nosaka, *inter alia*, balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliktot papildu ievedmaksas nodokli, nosaka, izejot no importa CIF cenām attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 23. pantā izklāstīto procedūru. Šādos sīki izstrādātos noteikumus jo īpaši precizē:

- a) kādiem produktiem drīkst uzlikt papildu ievedmaksas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, piemērojot 1. punktu saskaņā ar iepriekšminētā nolīguma 5. pantu.

12. pants

1. Tarifu kvotas 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, ko pieņem, kā to paredz 23. pantā izklāstītā procedūra.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā"),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajam daudzumam pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālajām tirdzniecības plūsmām (izmantojot "tradicionālie importētāji/jaunpienācēji" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tās nedrīkst ietvert jebkādu diskrimināciju attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, tajā pašā laikā pēc iespējas pievērsoties metodēm, kas, iespējams, pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajai kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadēju kvotu atvēršanu, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, un nosaka izmantojamo piešķiršanas metodi un, vajadzības gadījumā, paredz:

- a) garantijas attiecībā uz produkta pamatīpašībām un izcelsmi;
- b) tā dokumenta atzīšanu, kuru izmanto kā apliecinājumu a) apakšpunktā minētajām garantijām; un
- c) nosacījumus, saskaņā ar kuriem izsniedzamas importa licences, un to derīguma termiņu.

Attiecībā uz kvotu 2 000 000 tonnu kukurūzas un 300 000 tonnu sorgo ievēšanai Spānijā, kā arī uz kvotu 500 000 tonnu kukurūzas ievēšanai Portugālē, šādi sīki izstrādātie noteikumi ietver arī prasības, kas nosaka preču ievēšanas procedūru kvotu ietvaros, un, vajadzības gadījumā, attiecīgo dalībvalstu intervences aģentūru ievesto preču daudzumu uzglabāšanu valsts noliktavās, kā arī to izvietojumu šo dalībvalstu tirgū.

13. pants

1. Ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. pantā uzskaitīto produktu izvešanu bez turpmākas pārstrādes vai kā preces, kas uzskaitītas B pielikumā, pamatojoties uz šādu produktu kotācijām vai cenām pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šādas kotāciju vai cenu un Kopienas cenu starpību var izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

Eksporta kompensācijas 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas ir tādu preču veidā, kādi uzskaitīti B pielikumā, nedrīkst pārsniegt tās, kuras spēkā šiem produktiem gadījumā, ja tos izved bez turpmākas pārstrādes.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var atšķirties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 23. pantā izklāstīto procedūru.

Kompensācijas var noteikt:

- a) regulāros intervālos;
- b) izsludinot konkursu uz produktiem, kuriem jau agrāk bijusi paredzēta šāda procedūra.

Vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var starplaikā grozīt to kompensāciju lielumu, kas noteiktas ar regulāriem intervāliem.

4. Kompensāciju par produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti bez turpmākas pārstrādes, piešķir tikai pēc pieteikuma iesniegšanas un attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

5. Izvedot 1. pantā uzskaitītos produktus bez turpmākas pārstrādes, pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licenci norādīto galamērķi vai, atkarībā no apstākļiem;
- b) attiecībā uz patieso galamērķi, ja tas nesakrīt ar licenci norādīto. Šajā gadījumā summa, kas pienākas, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par galamērķi licenci.

Var paredzēt pienācīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

6. Produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti B pielikumā uzskaitīto preču veidā, var piemērot 4. un 5. punktu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā noteikto procedūru.

7. Attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 4. un 5. punktu saskaņā ar 23. pantā noteikto procedūru.

8. Ja nav paredzēts citādi saskaņā ar 23. pantā noteikto procedūru, kompensāciju par 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem saskaņā ar 5. punktu pielāgo intervences cenas ikmēneša pieauguma līmenim un, vajadzības gadījumā, šīs cenas izmaiņām.

Var noteikt korektīvo summu saskaņā ar 23. pantā izklāstīto procedūru. Tomēr vajadzības gadījumā Komisija var mainīt korektīvās summas.

Produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, un produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti B pielikumā uzskaitīto preču veidā, var pilnībā vai daļēji piemērot pirmo un otro daļu. Šajā gadījumā pirmajā daļā minēto labojumu pielāgo, pielietojot ikmēneša pieaugumam koeficientu, kas atbilst attiecībai starp pamatprodukta daudzumu un tā daudzumu pārstrādātajā produktā, ko izved vai izmanto eksportējamās precēs.

Pirmajos trīs tirdzniecības gada mēnešos piemērojama tāda kompensācija, eksportējot iepriekšējā tirdzniecības gada beigās uzglabāto vai no tajā pašā laikā uzglabātajiem miežiem izgatavoto iesalu, kas būtu bijusi spēkā attiecīgā sertifikāta gadījumā, veicot eksportu iepriekšējā tirdzniecības gada pēdējā mēnesī.

9. Ciktāl būtu jāievēro tādu dažu alkoholisko dzērienu ražošanas īpatnības, kas iegūti no graudaugiem, 1. punktā paredzētos eksporta kompensācijas piešķiršanas kritērijus un pārbaudes procedūras var pielāgot atbilstīgi konkrētajai situācijai.

10. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz izsniegtajiem eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajos pārskata periodos un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz to saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

11. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu un neizmantotu daudzumu pārdales procedūru, un jo īpaši, ja tie skar 9. punktā paredzētos pielāgojumus, pieņem saskaņā ar 23. pantā izklāstīto procedūru. Saskaņā ar to pašu procedūru izdara grozījumus B pielikumā. Turpretim sīki izstrādātus noteikumus 6. punkta piemērošanai 1. panta minētajiem produktiem, kurus izved pielikumā minēto preču veidā, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā.

14. pants

1. Tiktāl, ciktāl jānodrošina labības tirgus kopīgās organizācijas pienācīga funkcionēšana, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto procedūru var pilnībā vai daļēji aizliegt [muitas] režīmu – ieviešana pārstrādei:

— ja tas attiecas uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas paredzēti 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā uzskaitīto produktu ražošanai, un

— īpašos gadījumos, ja tas attiecas uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas paredzēti B pielikumā uzskaitīto preču ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam var draudēt traucējumi sakarā ar [muitas] režīmu – ievēšana pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nav pieņēmusi lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

15. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai kāds tā noteikums neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

— iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,

— ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

16. pants

1. Ja viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu kotācijas vai cenas pasaules tirgū sasniedz cenu līmeni Kopienā un ja šis stāvoklis, visticamāk, saglabāsies un pasliktināsies, tādējādi radot traucējumus vai traucējumu draudus Kopienas tirgum, drīkst veikt pienācīgus pasākumus.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 23. pantā izklāstīto procedūru.

17. pants

1. Ja, palielinoties preču importam vai eksportam, viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt pienācīgus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes pieņem lēmumu par vajadzīgajiem pasākumiem; tā par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var ar kvalificētu vairākumu grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

6. Regulas A pielikumā izdara šādu papildinājumu:

KN kods	Apraksts
2306	Rauši un pārējie cietie atlikumi, arī malti vai granulēti, kurus iegūst, ekstrahējot augu izcelsmes taukus vai eļļas, izņemot tos, kas ietverti pozīcijās 2304 un 2305:
2306 90	— pārējie: — — pārējie:
2306 90 91	— — — no kukurūzas dīgļiem.

II. *Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2729/75 (OV L 281, 1.11.1975., 18. lpp.).*

Terminus "levy" un "levies" [maksājums/maksājumi] aizstāj attiecīgi ar "duty" un "duties" [nodoklis/nodokļi].

III. *Padomes 1993. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3670/93 (OV L 338, 31.12.1993., 35. lpp.).*

Iepriekšminētā regula ir atcelta.

II PIELIKUMS

RĪSI

- I. *Padomes 1976. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1418/76 (OV L 166, 25.6.1976., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1869/94 (OV L 197, 30.7.1994., 7. lpp.).*

1. Regulas 4. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Saskaņā ar 27. pantā paredzēto procedūru nosaka:

- a) pēc konsultācijām ar attiecīgajām dalībvalstīm – 4. punktā minētos intervences centrus;
- b) koeficientu lobīto rīsu pārvēršanai nelobītajos vai otrādi;
- c) koeficientu lobīto rīsu pārvēršanai pilnīgi noslīpētos un daļēji slīpētos rīsos vai otrādi; un
- d) pārstrādes izmaksas un blakusproduktu vērtību, kas jāņem vērā, piemērojot 3. punktu.”

2. Regulas II sadaļu aizstāj ar šādu:

“II SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

10. pants

1. Ievedot Kopienā vai izvedot no tās jebkuru 1. pantā uzskaitīto produktu, jāuzrāda importa vai eksporta licence.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un neierobežojot pasākumus, kurus veic, piemērojot 14. un 15. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādas licences piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē, ka produktus ievēd vai izved, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja preču ievēšana vai izvešana šajā laikā netiek veikta, vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai apstiprina saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru.

11. pants

1. Var noteikt subsīdiju preču sūtījumiem uz Francijas aizjūras departamentu Reinjonu, ja tie paredzēti vietējam patēriņam un satur produktus ar KN kodu 1006 (izņemot kodu 1006 10 10), kas nāk no dalībvalstīm un atbilst vienam no Līguma 9. panta 2. punktā minētajiem gadījumiem.

Šādu subsīdiju nosaka, ņemot vērā Reinjonas tirgus apgādes vajadzības, balstoties uz atšķirību starp attiecīgo produktu kotācijām vai cenām pasaules tirgū un to kotācijām vai cenām Kопienas tirgū, un, vajadzības gadījumā, uz Reinjonā piegādāto produktu cenu.

Subsīdiju piešķir pēc ieinteresētās puses pieteikuma saņemšanas. Subsīdiju, ja tas ir lietderīgi, var noteikt, konkursa kārtībā. Šāds konkurss attiecas uz subsīdijas apmēru.

Subsīdijas apmēru nosaka periodiski saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru. Tomēr vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes starplaikā var mainīt subsīdijas apmēru.

2. Kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanas noteikumi attiecas uz 1. punktā paredzēto subsīdiju.
3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru.

12. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2. Neraugoties uz 1. punktu, ievedmuitas nodoklis:

- a) lobītiem rīsiem ar KN kodu 1006 20 ir vienāds ar intervences cenu, kas ir spēkā attiecīgi *indica* rīsiem un *japonica* rīsiem ieviešanas brīdī, palielinot to par:

— 80 % *indica* rīsiem, un

— 88 % *japonica* rīsiem,

mīnus importa cena; un

- b) pilnīgi noslīpētiem rīsiem ar KN kodu 1006 30 ir vienāds ar intervences cenu ieviešanas brīdī plus aprēķināmie procenti un mīnus importa cena.

Šis nodoklis tomēr nedrīkst pārsniegt kopējā muitas tarifa nodokļu likmi.

b) apakšpunktā minētos procentus aprēķina, pielāgojot attiecīgos procentus, kas minēti a) apakšpunktā, ņemot vērā konversijas likmi, pārstrādes izmaksas un blakusproduktu vērtību, vēlāk pievienojot summu rūpniecības aizsardzībai.

3. Neraugoties uz 1. punktu:

- a) nekāds nodoklis netiek uzlikts, ievadot produktus ar KN kodu 1006 10, 1006 20 vai 1006 40 00 Francijas aizjūras departamentā Reinjonā, ja tie paredzēti vietējam patēriņam;

- b) nodokli, kas uzliedams, ievadot produktus ar KN kodu 1006 30 Francijas aizjūras departamentā Reinjonā, ja tie paredzēti vietējam patēriņam, reizina ar koeficientu 0,30.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru. Šādos sīki izstrādātos noteikumos galvenokārt precizē kritērijus, kas izmantojami, lai atšķirtu 2. punktā minēto ievesto rīsu veidus, nosaka summu rūpniecības aizsardzībai un ietver vajadzīgos nosacījumus importa cenu noteikšanai un aprēķināšanai, kā arī to pamatotības pārbaudei.

13. pants

1. Neierobežojot 12. panta 2. punktu, lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgo ietekmi uz Kopienas tirgu, ko var radīt dažu 1. pantā uzskaitīto produktu imports, ievadot vienu vai vairākus šādus produktus ar 10. pantā noteikto nodokļu likmi, jāmaksā papildu ievedmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumus, ja ieviešana nevarētu radīt traucējumus Kopienas tirgū vai ja tā ietekme būtu nesamērojama ar paredzēto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievedmuitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai uzliktu papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliedot papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, izejot no importa CIF cenām attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precīzi:

- a) kādiem produktiem drīkst uzlikt papildu ievaduitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta nosacījumus;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, nodrošinot 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

14. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. pantā uzskaitīto produktu izvešanu bez turpmākas pārstrādes vai B pielikumā uzskaitīto preču veidā, pamatojoties uz šo produktu kotācijām vai cenām pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šādu kotāciju vai cenu starpību, salīdzinot tās ar Kopienas cenām, drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensāciju.

Eksporta kompensācijas par 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas ir B pielikumā uzskaitīto preču veidā, nedrīkst pārsniegt tās, kuras piemērojamas šādiem produktiem, tos izvedot bez turpmākas pārstrādes.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru.

Kompensācijas var noteikt:

- a) ar regulāriem intervāliem;
- b) konkursā – produktiem, attiecībā uz kuriem jau agrāk noteikta šāda procedūra.

Vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes starplaiķā var grozīt kompensācijas, kas noteiktas ar regulāriem intervāliem.

Ar regulāriem intervāliem noteiktās kompensācijas par 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto produktu nosaka vismaz vienreiz mēnesī.

4. Nosakot kompensācijas, ņem vērā:

- a) pastāvošo stāvokli un turpmākās tendences, kas skar:
 - rīsu un šķeltu rīsu cenas un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - rīsu un šķeltu rīsu cenas pasaules tirgū;
- b) rīsu tirgus kopīgās organizācijas mērķus, kam būtu jānodrošina līdzsvars un dabiska cenu un tirdzniecības attīstība šajā tirgū;
- c) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu;
- d) vajadzību nepieļaut traucējumus Kopienas tirgū;
- e) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus.

Kad kompensācijas summa ir noteikta, jo īpaši ņem vērā to, ka jāpanāk līdzsvars starp Kopienas lauksaimniecības pamatproduktu izvešanu pārstrādātu preču veidā uz trešām valstīm un to valstu lauksaimniecības pamatproduktu ieviešanu pārstrādei.

5. Kompensācijas par 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem nosaka, izmantojot šādus kritērijus:

- a) šo produktu cenas, kas iegūtas dažādos reprezentatīvajos eksporta tirgos Kopienā;
- b) visizdevīgākās kotācijas, kas reģistrētas dažādos tirgos trešās importētājvalstīs; un
- c) tirdzniecības izmaksas un visizdevīgākos transporta izdevumus no a) apakšpunktā minētajiem Kopienas tirgiem līdz ostām vai citiem eksporta punktiem Kopienā, kas apkalpo šos tirgus, kā arī izdevumus, kas rodas, laižot preces pasaules tirgū.

6. Ja kompensācijas nosaka konkursa kārtībā, šāds konkurss attiecas uz kompensācijas apmēru.

7. Kompensācijas par produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti bez turpmākas pārstrādes, piešķir tikai pēc pieteikuma iesniegšanas un attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

8. Par 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izvesti bez turpmākas pārstrādes, pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi; vai
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto. Šajā gadījumā summa, ko piemēro, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi.

Drīkst veikt attiecīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

9. Produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti B pielikumā uzskaitīto preču veidā, var būt piemērojams 7. un 8. punkts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā noteikto procedūru.

10. Attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 7. un 8. punktu saskaņā ar 27. pantā noteikto procedūru.

11. Ja nav paredzēts citādi saskaņā ar 27. pantā noteikto procedūru, kompensāciju par 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem saskaņā ar 4. punktu pielāgo atkarībā no ikmēneša pieauguma summas, kas piemērojama intervences cenai un, vajadzības gadījumā, no šīs cenas svārstībām, kas ir atkarīgas no apstrādes pakāpes un attiecīgās konversijas likmes piemērošanas.

Var noteikt korektīvo summu saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru. Tomēr Komisija vajadzības gadījumā drīkst mainīt korektīvās summas.

Produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti B pielikumā uzskaitīto preču veidā, var pilnībā vai daļēji piemērot pirmo un otro daļu. Šajā gadījumā pirmajā daļā minēto pielāgojumu koriģē, pielietojot koeficientu, kas atbilst attiecībai starp pamatprodukta daudzumu un tā daudzumu pārstrādātajā produktā, ko izved vai izmanto izvestajās precēs.

12. Kompensāciju var palielināt ar kompensējošo summu par Kopienā novākto nelobīto rīsu krājumiem un par lobītajiem rīsiem, kas no tiem iegūti, ja tie ir pieejami tirdzniecības gada beigās un veido daļu no tā gada ražas un tos izved bez turpmākas pārstrādes kā pilnīgi noslīpētus vai daļēji slīpētus rīsus, laikā starp nākamā tirdzniecības gada sākumu un datumiem, kas vēl jāprecizē. Vajadzības gadījumā Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu vairākumu, līdz katra gada 1. jūlijam nosaka, uz kādiem produktiem attiecināmi iepriekšējā apakšpunkta noteikumi.

Kompensācijas apjoms:

- par lobītiem rīsiem ir vienāda ar starpību starp mērķa cenu, kas ir spēkā tirdzniecības gada pēdējā mēnesī, un mērķa cenu, kas ir spēkā jaunā tirdzniecības gada pirmajā mēnesī,
- par nelobītiem rīsiem ir vienāda ar to pašu starpību, koriģējot ar konversijas likmi.

Tomēr šo summu samazina, atņemot no tās jebkāda pārnestā atlikuma summu, kas jau piešķirta, ievērojot 8. pantu.

Kompensējošo summu piešķir tikai tad, ja krājumi sasnieguši minimālo līmeni.

13. Kompensāciju par 1. panta a) un b) apakšpunktā minētajiem produktiem izmaksā, saņemot pierādījumu, ka:

- nelobītu un lobītu rīsu gadījumā, šo produktu izcelsmes vieta ir Kopiena, izņemot gadījumus, kad piemērojams 14. punkts,
- produkti izvesti no Kopienas, un
- diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, sakarā ar kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 8. punkta b) apakšpunktu. Ir pieļaujami izņēmumi saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru, ar noteikumu, ka ir nodrošinātas līdzvērtīgas garantijas.

Saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru var pieņemt papildu noteikumus.

14. Eksporta kompensācija nepienākas par nelobītiem rīsiem un lobītiem rīsiem, ko ievad no trešām valstīm un reeksportē trešās valstīs, ja eksportētājs nespēj pierādīt:

- ka eksportējamais produkts ir identisks ar iepriekš ievesto produktu, un
- ka, to ievadot, iekasēts maksājums.

Šādos gadījumos kompensācija par katru produktu ir vienāda ar nodokļiem, kas iekasēti, to ievadot, ja pēdējie ir mazāki par piešķiramo kompensāciju; ja nodokļi, kas iekasēti, ievadot preces, ir lielāki par kompensāciju, piemēro pēdējo.

15. Atbilstību preču daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajos pārskata periodos un piemērojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

16. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot noteikumus par nesadalītu vai neizmantotu eksportējamo daudzumu pārdali, jo īpaši, ja tie skar 11. punktā minētos pielāgojumu, pieņem saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru. Grozījumus B pielikumā izdara saskaņā ar to pašu procedūru. Turpretim sīki izstrādātus noteikumus 7. punkta piemērošanai 1. pantā minētajiem produktiem, kas izvesti pielikumā minēto preču veidā, pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā izklāstīto procedūru.

15. pants

1. Tiktāl, ciktāl jānodrošina rīsu tirgus kopīgās organizācijas pienācīga darbība, Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar līguma 43. panta 2. punktā noteikto procedūru, īpašos gadījumos var pilnībā vai daļēji aizliegt attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem izmantot režīmu – ievēšana vai izvešana pārstrādei.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam var draudēt traucējumi sakarā ar preču ievēšanu vai izvešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalsti par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nav pieņēmusi lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

16. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro tādu produktu tarifu klasifikācijai, uz kuriem attiecas šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, tostarp A pielikumā uzskaitītās definīcijas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu importa ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

17. pants

1. Ja viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu kotācijas vai cenas pasaules tirgū sasniedz cenu līmeni Kopienā un ja šis stāvoklis, visticamāk, saglabāsies un pasliktināsies, tādējādi radot traucējumus vai traucējumu draudus Kopienas tirgū, drīkst veikt pienācīgus pasākumus.

2. Uzskata, ka kotācijas vai cenas pasaules tirgū sasniegušas cenu līmeni Kopienā, kad tās līdzinās vai pārsniedz intervences iepirkuma cenu *indica* un *japonica* rīsiem, kas palielināta par:

- 80 % *indica* rīsiem, un
- 88 % *japonica* rīsiem.

3. Uzskata, ka 1. punkta minētais stāvoklis, visticamāk, saglabāsies vai pasliktināsies, ja ir izjaukts līdzsvars starp piedāvājumu un pieprasījumu un ja šāds izjauktais līdzsvars, visticamāk, saglabāsies, ņemot vērā paredzamās ražošanas un tirgus cenu tendences.

4. Uzskata, ka Kopienas tirgus ir destabilizēts vai pastāv traucējumu draudi, kas izriet no iepriekšējos punktos minētās situācijas, ja starpvalstu tirdzniecības cenas ir tik augstas, ka tās kavē 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanu Kopienā vai veicina to izvešanu no Kopienas, tādējādi radot draudus tirgus stabilitātei vai apgādes drošībai.

5. Ja pastāv šajā pantā norādītie apstākļi, drīkst veikt šādus pasākumus:

- piemērot izvedmuitu; turklāt īpašu izvedmuitu noteiktam preču daudzumam var noteikt konkursa kārtībā,
- noteikt termiņu eksporta licenču izsniegšanai,
- pilnībā vai daļēji apturēt eksporta licenču izsniegšanu,
- pilnībā vai daļēji noraidīt iesniegtos pieteikumus eksporta licenču saņemšanai.

Šos pasākumus atceļ, vēlākais, kad atklājas, ka trīs nedēļas pēc kārtas vairs nepastāv 2. punktā minētais stāvoklis.

6. Nosakot izvedmuitu 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem, ņem vērā:

a) pastāvošo stāvokli un turpmākās tendences attiecībā uz:

- rīsu cenām un to pieejamību Kopienas tirgū,
- rīsu un rīsu pārstrādes produktu cenām rīsu nozarē pasaules tirgū;

- b) tirgu kopīgās organizācijas mērķus rīsu nozarē, kam jānodrošina gan piedāvājuma, gan tirdzniecības līdzsvars;
- c) vajadzību nepieļaut traucējumus Kopienas tirgū;
- d) preču eksporta ekonomiskos aspektus.

7. Nosakot izvedmuitu 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem, izvērtē 6. punktā uzskaitītos faktorus. Turklāt ņem vērā šādus konkrētus rādītājus:

- a) šķelto rīsu cenas dažādos Kopienas tirgos;
- b) šķelto rīsu daudzumu, kas ir vajadzīgs attiecīgo produktu ražošanai un, vajadzības gadījumā, blakusproduktu vērtību;
- c) attiecīgo produktu pārdošanas iespējas un apstākļus pasaules tirgū.

8. Ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū un dažu tirgu īpašās prasības, izvedmuitu var diferencēt.

9. Iekasējamā izvedmuita ir tāda, kāda ir piemērojama preču izvešanas dienā. Tomēr piemēro arī maksājumu, kas ir spēkā dienā, kad iesniedz licences pieteikumu, ja to lūdz licences pieprasītājs licences pieteikšanas laikā, attiecībā uz preču eksportu, ko veic licences derīguma laikā.

10. Maksājumu var nepiemērot preču eksportam, ko veic kā pārtikas atbalsta pasākumu, ievērojot 25. pantu.

11. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru.

Saskaņā ar to pašu procedūru un par katru produktu:

- pieņem lēmumu ieviest 5. punktā uzskaitītos pasākumus un atcelt pasākumus, kas uzskaitīti minētā punkta otrajā un trešajā ievilkumā,
- periodiski nosaka izvedmuitu.

Vajadzības gadījumā, Komisija var noteikt vai grozīt izvedmuitu.

12. Steidzamos gadījumos Komisija var veikt 5. punkta trešajā un ceturtajā ievilkumā minētos pasākumus. Tā paziņo par savu lēmumu dalībvalstīm un to publisko, izmantojot ziņojumu dēļus savā galvenajā mītnē. Pasākumus, kas izriet no šāda lēmuma, piemēro attiecīgajiem produktiem no datuma, kas noteikts šajā sakarā, šī ir diena pēc izziņošanas datuma. Lēmums par 5. punkta trešajā ievilkumā minētajiem pasākumiem ir piemērojams laikposmā, kas nepārsniedz septiņas dienas.

18. pants

1. Ja preču importa vai eksporta dēļ viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm var veikt pienācīgus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto procedūru, pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem un par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var ar kvalificētu vairākumu grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar līguma 228. panta 2. punktu."

II. *Padomes 1976. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1423/76 (OV L 166, 25.6.1976., 20. lpp.).*

Regulas 3. pantu svītro.

III. *Padomes 1976. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1428/76 (OV L 166, 25.6.1976., 30. lpp.).*

Padomes 1976. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1431/76 (OV L 166, 25.6.1976., 36. lpp.).

Padomes 1976. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1432/76 (OV L 166, 25.6.1976., 39. lpp.).

Padomes 1976. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1433/76 (OV L 166, 25.6.1976., 42. lpp.).

Padomes 1978. gada 12. jūnija Regula (EEK) Nr. 1263/78 (OV 156, 14.6.1978., 14. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

III PIELIKUMS

ŽĀVĒTA RUPJĀ BARĪBA

Padomes 1978. gada 22. maija Regula (EEK) Nr. 1117/78 (OV L 142, 30.5.1978., 2. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3496/93 (OV L 319, 21.12.1993., 17. lpp.).

1. Regulas II sadaļā pirms 7. panta iestarpina šādu pantu.

“6.a pants

Ja šī regula neparedz citādi, kopējā muitas tarifa nodokļu likmes piemēro 1. pantā uzskaitītajiem produktiem.”

2. Regulas 7. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja šī regula vai tās noteikumu ievērošana neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

— iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,

— ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.”

3. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

1. Ja, palielinoties preču importam vai eksportam, viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt pienācīgus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru, pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Lemjot ar kvalificētu vairākumu, tā var grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

—

IV PIELIKUMS

ČUKURS

- I. Padomes 1981. gada 30. jūnija Regula (EEK) Nr. 1785/81 (OV L 177, 1.7.1981., 4. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 133/94 (OV L 22, 27.1.1994., 7. lpp.).

1. Regulas II sadaļu aizstāj ar šādu:

"II SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

13. pants

1. Ievedot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punkta a), b), c), d), f), g) un h) apakšpunktā, jāuzrāda importa vai eksporta licence.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendentam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un neierobežojot pasākumus, kurus veic, piemērojot 16. un 17. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai ja to veic tikai daļēji.

2. Saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru:

- a) šajā pantā paredzēto shēmu var attiecināt arī uz produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- b) apstiprina licenču derīguma termiņu un pieņem pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai, kuri jo īpaši var noteikt licenču izsniegšanas termiņu.

14. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, lai pienācīgi nodrošinātu Kopienas tirgus apgādi ar 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā (jēlcukurs rafinēšanai, kas atbilst KN kodiem 1701 11 10 un 1701 12 10) un 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā (melase) uzskaitītajiem produktiem, ievadot preces no trešām valstīm, Komisija saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru var pilnībā vai daļēji pārtraukt ievad muitas nodokļu iekasēšanu par šiem produktiem un noteikt šādas pārtraukšanas kārtību.

Šo pārtraukšanu var piemērot laikposmā, kad cena pasaules tirgū plus ievad muitas nodoklis, kā to paredz kopējais muitas tarifs:

- jēlcukuram pārsniedz intervences cenu šim produktam;
- melasei pārsniedz cenu līmeni, kas atbilst melases cenai, kuru ņem par pamatu cukuram attiecīgajā tirdzniecības gadā, nosakot ienākumus no melases realizācijas, ievērojot 4. panta 2. punkta noteikumus.

15. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgo ietekmi uz Kopienas tirgu, ko var radīt dažu 1. pantā uzskaitīto produktu imports, ievadot vienu vai vairākus šādus produktus ar kopējā muitas tarifā noteikto nodokļu likmi, jāmaksā papildu ievad muitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtā, izņemot gadījumus, ja ieviešana nevarētu radīt traucējumus Kopienas tirgū vai ja tās ietekme būtu nesamērojama ar paredzēto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievedmuitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena paziņojusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas būtu jāpārsniedz, lai uzliktu papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru. Šādos sīki izstrādātos noteikumos jo īpaši precizē:

- a) produktus, kuriem piemēro papildu ievedmuitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta noteikumus;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

15.a pants

Melasei:

— 14. panta 2. punktā minēto pasaules tirgus cenu, un

— 15. panta 3. punktā minēto reprezentatīvo cenu,

piemēro standarta kvalitātes produktam.

Standarta kvalitāti var noteikt saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru.

16. pants

1. Pirmajā pantā uzskaitītajiem produktiem tarifu kvotas, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, ko pieņem saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

— metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),

— metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajam daudzumam pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),

— metode, kas ņem vērā tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jaunpienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un vajadzību nodrošināt līdzsvaru tirgū, tajā pašā laikā pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas, iespējams, piemērotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajas kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadēju kvotu atvēršanu, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, nosaka izmantojamo piešķiršanas metodi un ietver, vajadzības gadījumā, noteikumus attiecībā uz:

- a) garantijām, kas skar produkta pamatīpašības, pirmavotu un izcelsmi;

- b) dokumenta atzišanu, kuru izmanto kā apliecinājumu a) apakšpunktā minētajām garantijām; un
- c) nosacījumiem, ar kādiem izsniedzamas importa licences, un to derīguma termiņu.

17. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā uzskaitīto produktu izvešanu bez turpmākas pārstrādes vai I pielikumā uzskaitīto preču veidā, ņemot par pamatu 1. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā uzskaitīto produktu kotāciju vai cenas pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šādu kotāciju vai cenu un Kopienas cenu starpību var izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

Jēlcukuram piešķirtā eksporta kompensācija nedrīkst pārsniegt kompensāciju, kas piešķirta baltajam cukuram.

2. Var paredzēt eksporta kompensācijas par 1. panta 1. punkta f), g) un h) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem, kurus eksportē bez turpmākās pārstrādes vai kā I pielikumā minētās preces.

Nosakot kompensācijas lielumu, attiecībā uz katrām 100 kg sausnas īpaši ņem vērā:

- a) kompensāciju, kas piemērojama, izvedot produktus, kuri ietverti Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 1702 30 91;
- b) kompensāciju, kas piemērojama, izvedot 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētos produktus;
- c) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus.

3. Kompensācija, kas piemērojama 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kurus izved I pielikumā uzskaitīto preču veidā, nedrīkst pārsniegt kompensāciju, kas piemērojama šiem produktiem, ja tos izved bez turpmākās pārstrādes.

4. Metodei, kas jānosaka to daudzumu piešķiršanai, kurus var eksportēt ar kompensāciju, jābūt tādai, kas:

- a) vislabāk atbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) rada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā pārvaldības prasības;
- c) izslēdz jebkādu diskrimināciju starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

5. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru. Kompensācijas var noteikt:

- a) ar regulāriem intervāliem;
- b) konkursa kārtībā – produktiem, kuriem jau agrāk bijusi paredzēta šāda procedūra.

Vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var starplaikā grozīt kompensācijas, kas tiek noteiktas ar regulāriem intervāliem.

Konkursam iesniegtos piedāvājumus neizskata, ja nav veikta iemaksa. Izņemot *force majeure* gadījumus, iemaksāto summu pilnībā vai daļēji atsavina, ja pretendenti nav izpildījuši vai tikai daļēji izpildījuši viņiem uzliktās saistības.

Papildus piemēro 17.a, 17.b un 17.c panta prasības, kas skar 1. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā uzskaitītos produktus, kuri nav denaturēti un izvesti bez turpmākas pārstrādes.

6. Kad kompensācijas apmērs ir noteikts, jo īpaši ņem vērā to, ka jāievēro līdzsvars starp Kopienas lauksaimniecības pamatproduktu izvešanu pārstrādātu preču veidā uz trešām valstīm un šo valstu produktu ievēšanu pārstrādei.

7. Kompensāciju par produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti bez turpmākas pārstrādes, piešķir tikai pēc pieteikuma iesniegšanas un attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

8. Izvedot 1. pantā uzskaitītos produktus bez turpmākās pārstrādes, pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licenci norādīto galamērķi; vai
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licenci norādīto. Šajā gadījumā summa, ko piemēro, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licenci norādīto galamērķi.

Drīkst veikt pienācīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

9. Produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti I pielikumā uzskaitīto preču veidā, var piemērot 7. un 8. punktu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā noteikto procedūru.

10. Attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 7. un 8. punktu saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru.

11. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam, ka:

- produkti izvesti no Kopienas, un
- diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licenci norādīto galamērķi vai citu galamērķi, attiecībā uz kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 6. punkta b) apakšpunktu. Tomēr ir pieļaujami izņēmumi saskaņā ar 41. punktā noteikto procedūru, ar noteikumu, ka izstrādāti nosacījumi, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.

Papildnoteikumus var paredzēt saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru.

12. Kompensācija nepienākas, izvedot 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos nedenaturētos produktus dabiskā veidā, ja tikai, atkarībā no situācijas, tie nav:

- a) iegūti no Kopienā novāktām cukurbietēm vai cukurniedrēm;
- b) ievesti Kopienā saskaņā ar 33. pantu;
- c) iegūti no kāda produkta, kas ievests, ievērojot b) apakšpunkta prasības.

13. Kompensāciju nepiešķir, izvedot 1. panta c) un d) apakšpunktā minētos nedenaturētos produktus dabiskā veidā, kuru izcelsmes vieta nav Kopiena vai kuri nav iegūti no cukura, kas ievests Kopienā saskaņā ar 12. punkta b) apakšpunkta prasībām, vai no 12. punkta c) apakšpunktā minētajiem produktiem.

14. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz izsniegtajiem eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un piemērojami attiecīgajiem produktiem.

15. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nepieprasītu vai neizmantoju eksportējamo daudzumu pārdales procedūru, kā arī grozījumus I pielikumā pieņem saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru. Turpretim noteikumus, kas reglamentē 6. punkta piemērošanu 1. pantā minētajiem produktiem, ko izved pielikumā minēto preču veidā, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā.

17.a pants

1. Šo pantu piemēro, nosakot kompensācijas par 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem nedenaturētajiem produktiem, kas izvesti dabiskā veidā.

2. Attiecībā uz kompensāciju periodisku noteikšanu 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem produktiem:

- a) kompensācijas nosaka ik pēc divām nedēļām.

Tomēr šādu procedūru var pārtraukt saskaņā ar 41. pantā noteikto procedūru, ja izrādās, ka Kopienā nav cukura pārpalikuma izvešanai, pamatojoties uz pasaules tirgus cenām. Šajā gadījumā kompensācija netiek piešķirta;

- b) nosakot kompensāciju, ņem vērā stāvokli Kopienas un pasaules cukura tirgū un jo īpaši:

- intervences cenu baltajam cukuram Kopienas reģionā ar vislielāko pārpalikumu vai intervences cenu jēlcukuram Kopienas reģionā, kas uzskatāms par reprezentatīvu attiecībā uz šāda tipa cukura eksportu,
- transporta izmaksas, pārvadājot cukuru no a) apakšpunktā minētajiem reģioniem uz ostām vai uz citiem eksporta punktiem Kopienā,
- tirdzniecības izmaksas, kā arī jebkādus maksājumus par pārkraušanu, transportu un iepakojšanu, piegādājot cukuru pasaules tirgū,
- cukura kotācijas vai cenas pasaules tirgū, un
- plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus.

3. Ja kompensāciju par 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem produktiem nosaka konkursa kārtībā:

- a) konkursa mērķis ir noteikt kompensācijas apmēru;
- b) dalībvalstu kompetentās iestādes izsludina konkursus saskaņā ar dokumentu, kas ir juridiski saistošs visās dalībvalstīs. Šajā dokumentā izklāsta konkursa noteikumus. Šiem noteikumiem jānodrošina vienādas piedalīšanās iespējas jebkurai personai, kas reģistrēta Kopienā;
- c) konkursa noteikumi ietver termiņu, līdz kuram drīkst iesniegt piedāvājumus. Maksimālo kompensācijas summu attiecīgajā konkursā nosaka saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru trīs darba dienu laikā pēc termiņa beigām un ņemot vērā saņemtos piedāvājumus. Aprēķinot maksimālo summu, ņem vērā apgādes apstākļus un cenas Kopienā, cenas un potenciālas noieta iespējas pasaules tirgū, kā arī izdevumus, kas saistīti ar cukura izvešanu.

Saskaņā ar to pašu procedūru var noteikt maksimālo tonnāžu.

- d) ja var veikt preču eksportu, saņemot kompensāciju, kas ir mazāka par to, kura izriet no cenu starpības Kopienā un pasaules tirgū, un ja preču eksportam paredzēts noteikts galamērķis, var gadīties, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāizsludina īpašs konkurss, kura noteikumi ietver:
- iespēju iesniegt piedāvājumus jebkurā laikā, kamēr nav noslēgusies konkursa procedūra, un
 - maksimālo kompensācijas summu, kas aprēķināta, ņemot vērā prasības pret attiecīgajām eksportprecēm;
- e) ja piedāvājumā norādītā kompensācijas summa:
- pārsniedz noteikto maksimumu, dalībvalstu kompetentās iestādes noraida šo piedāvājumu,
 - nepārsniedz maksimumu, šīs iestādes nosaka tādu kompensācijas summu, kas atbilst attiecīgajā piedāvājumā minētajam kompensācijas lielumam.

4. Kompensācija par jēlcukuru:

- a) tiek noteikta, ņemot vērā Regulas (EEK) Nr. 431/68 1. pantā definēto standarta kvalitāti;
- b) kas noteikta periodiski saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu:
- nedrīkst pārsniegt 92 % no kompensācijas par balto cukuru tajā pašā laikposmā. Šis ierobežojums tomēr neattiecas uz kompensācijām, kuras nosaka karamelu cukuram,
 - katrai konkrētai eksporta operācijai tiek reizināta ar konversijas koeficientu, ko iegūst, izdalot ar 92 izvestā jēlcukura ieguvumu, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 431/68 1. panta noteikumiem;
- c) maksimālā summa, kuru nosaka, ievērojot 3. punkta c) apakšpunktu, konkursā nedrīkst pārsniegt 92 % no maksimālās summas, kas noteikta tajā pašā laikā baltajam cukuram, ievērojot šo punktu.

17.b pants

1. Kompensāciju par 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā uzskaitītajiem nedenaturētajiem produktiem, kas izvesti dabiskā stāvoklī, nosaka katru mēnesi, ņemot vērā:

- a) melases cenu, kuru izmanto, aprēķinot ieņēmumus no melases realizācijas attiecīgajā cukura gadā, ievērojot 4. panta 2. punktu;
- b) melases cenas un potenciālās noieta iespējas Kopienas tirgū;
- c) melases kotācijas vai cenas pasaules tirgū; un
- d) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus.

Tomēr no šādas noteikšanas var atteikties saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru, ja atklājas, ka Kopienā nav melases pārpalikuma eksporta vajadzībām, pamatojoties uz pasaules tirgus cenām. Šajā gadījumā kompensāciju nepiešķir.

2. Īpašos apstākļos var noteikt kompensācijas summu, izsludinot konkursu par konkrētiem daudzumiem un konkrētiem Kopienas reģioniem. Konkursa mērķis ir noteikt kompensācijas lielumu.

Ieinteresēto dalībvalstu kompetentās iestādes izsludina konkursus, balstoties uz atļauju, kurā izklāstīti konkursa noteikumi. Šiem noteikumiem jānodrošina vienādas piedalīšanas iespējas jebkurai personai, kas reģistrēta Kopienā.

17.c pants

1. Kompensācijas pamatsummu par 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā uzskaitītajiem nedenaturētajiem produktiem, kas izvesti dabiskā stāvoklī, nosaka katru mēnesi.

Tomēr no šādas periodiskās noteikšanas var atteikties saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru, ja ir apturēta periodiskā kompensācijas noteikšana baltajam cukuram bez turpmākās pārstrādes.

2. Kompensācijas pamatsumma par 1. punktā minētajiem produktiem, izņemot sorbozi, sastāda vienu simtdaļu no summas, kuru iegūst, ņemot vērā:

- a) starpību starp intervences cenu baltajam cukuram Kopienas reģionā ar vislielāko pārpalikumu tajā mēnesī, kuram noteikta pamatsumma, un baltā cukura kotācijām vai cenām pasaules tirgū;
- b) to, ka jāpanāk līdzsvars starp:
 - Kopienas pamatproduktu izmantošanu, ražojot pārstrādātas preces izvešanai trešās valstīs, un
 - trešo valstu produktu ieviešanu pārstrādei.

3. Sorbozes gadījumā kompensācijas pamatsumma ir vienāda ar kompensācijas pamatsummu, kas ir samazināta par vienu simtdaļu no ražošanas kompensācijas, kura pienākas, ievērojot Regulu (EEK) Nr. 1010/86, par produktiem, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā.

4. Kompensācijas pamatsumma var būt piemērojama tikai dažiem no 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem.

18. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt pienācīgu cukura tirgu kopīgās organizāciju darbību, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā izklāstīto balsosanas procedūru var pilnībā vai daļēji aizliegt [muitas] režīmu – ieviešana pārstrādei, kas skar:

- 1. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā uzskaitītos produktus un
- atsevišķos gadījumos 1. panta 1. punktā uzskaitītos produktus, kas paredzēti I pielikumā uzskaitīto produktu ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam var draudēt traucējumi sakarā ar ieviešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami, tā informē Padomi un dalībvalstis. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

19. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai kāds tās noteikums neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

20. pants

1. Ja cukura cena pasaules tirgū pārsniedz intervences cenu, attiecīgajam cukuram var paredzēt izvedmuitu piemērošanu. Šis maksājums jāpiemēro, kad CIF cena baltajam cukuram vai jēlcukuram pārsniedz intervences cenu plus summu, ko veido 10 % no intervences cenas un maksa par glabāšanu, kas ir spēkā attiecīgajā tirdzniecības gadā.

Izvedmuitu var noteikt konkursa kārtībā. Izņemot gadījumus, kad rīko konkursu, jāiekasē tāds maksājums, kas ir spēkā preču izvešanas dienā.

2. Ja CIF cena baltajam vai jēlcukuram pārsniedz intervences cenu plus summu, ko veido 10 % no intervences cenas un maksa par glabāšanu, kas ir spēkā attiecīgajā tirdzniecības gadā, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā izklāstīto procedūru var lemt par importa subsīdijas piešķiršanu minētajam produktam.

Ja konstatē, ka:

- a) piegādes Kopienai vai;
- b) piegādes lielākajam patērēšanas reģionam Kopienā;

nevar nodrošināt no Kopienas krājumiem, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā izklāstīto procedūru pieņem lēmumu piešķirt importa subsīdiju un precizēt noteikumus tās piemērošanai. Šie noteikumi jo īpaši precizē baltā vai jēlcukura daudzumu, uz kuru attiecas subsīdija un, vajadzības gadījumā, importētājus reģionus.

3. Saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru lemj par:

- a) 1. un 2. pantā minētajām CIF cenām;
- b) pārējiem priekšdarbiem sakarā ar šā panta piemērošanu.

Saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru, attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c), d), f), g) un h) apakšpunktā minētajiem produktiem var pieņemt noteikumus, kas ir līdzīgi 1. un 2. punkta noteikumiem.

4. Summas, kas izriet no šā panta piemērošanas, nosaka Komisija. Turpretim izvedmuitu, par kuru vienojas konkursa kārtībā, nosaka saskaņā ar 41. pantā izklāstīto procedūru.

21. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm var veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru, pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var ar kvalificētu vairākumu grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

2. Regulas 26. pantā izdara šādus grozījumus.

a) Pēdējo teikumu 1. punktā aizstāj ar:

“Uz šādu cukuru neattiecas 8., 9., 17. un 20. pants un uz šādu izoglikozi un insulīna sīrupu 9., 17. un 20. pants.”

b) Atsauci uz “18. pantu” 2. punktā aizstāj ar atsauci uz “20. pantu”.

3. Regulas 35. panta 1. punktā izdara šādus grozījumus:

a) Pirmo punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ar ievadmuitas nodokli neapliek preferences cukuru.”

b) Otrajā punktā “21. panta 2. punktā minēto” aizstāj ar “19. panta 2. punktā minēto”.

II. *Padomes 1968. gada 9. aprīļa Regula (EEK) Nr. 431/68 (OV L 89, 10.4.1968., 3. lpp.).*

Regulas 2. pantu svīturo.

III. *Padomes 1968. gada 18. jūnija Regula (EEK) Nr. 766/68 (OV L 143, 25.6.1968., 6. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1489/76 (OV L 167, 26.6.1976., 13. lpp.).*

Padomes 1968. gada 18. jūnija Regula (EEK) Nr. 770/68 (OV L 143, 25.6.1968., 16. lpp.).

Padomes 1972. gada 31. janvāra Regula (EEK) Nr. 226/72 (OV L 28, 1.2.1972., 3. lpp.).

Padomes 1972. gada 23. marta Regula (EEK) Nr. 608/72 (OV L 75, 28.3.1972., 5. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

V PIELIKUMS

EĻĻAS UN TAUKI

- I. *Padomes 1966. gada 22. septembra Regula Nr. 136/66/EEK (OV L 72, 30.9.1966., 3025. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3179/93 (OV L 285, 20.11.1993., 9. lpp.).*

1. Regulas I sadaļu aizstāj ar šādu:

"I SADAĻA

Tirdzniecība

2. pants

1. Ievedot Kopienā jebkuru no 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem produktiem vai kādu produktu, kas atbilst KN kodam 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31, 1522 00 39, jāuzrāda importa licence.

Izvedot olīveļļu no Kopienas, jāuzrāda eksporta licence.

Izvedot no Kopienas pārējos 1. panta 2. punktā uzskaitītos produktus, var pieprasīt eksporta licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un neierobežojot pasākumus, kurus veic, piemērojot 3. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā noteikto procedūru.

2.a pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. panta 2. punktā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2.b pants

1. Neierobežojot 10. panta 2. punktu, lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus pēc 10. pantā noteiktās nodokļu likmes, jāmaksā papildu ievedmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumus, kad nepastāv varbūtība, ka šo preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām var uzlikt papildu ievedmuitas nodokli, ir tās, ko Kопiena paziņojusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievedmuitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kurā sākusī izpausties vai, iespējams, var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 38. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precizē:

- a) produktus, kuriem piemērojams papildu ievadumtas nodoklis saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, piemērojot 1. punktu saskaņā ar iepriekšminētā nolīguma 5. pantu.

3. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt Kopienā iegūtās olīveļļas, kā arī rapšu un rīpu sēklu izvešanu, pamatojoties uz šo produktu kotācijām un cenām pasaules tirgū, kā arī ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šo kotāciju vai cenu starpību ar cenām Kopienā drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensāciju palīdzību.

2. To daudzumu piešķiršanai, kurus var eksportēt ar eksporta kompensācijām nosaka metodi, kas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā.

Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības. Kas attiecas uz olīveļļu, kompensāciju arī var noteikt dažādā līmenī atkarībā no kvalitātes un iepakojuma, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 38. pantā izklāstīto procedūru. Piemēram, olīveļļai kompensācijas var noteikt:

- a) ar regulāriem intervāliem;
- b) izsludinot konkursu, ja to attaisno tirgus stāvoklis. Olīveļļai var izsludināt konkursu tikai attiecībā uz dažām saņēmējvalstīm, noteiktiem daudzumiem un kvalitāti, kā arī attiecībā uz iepakojumu.

Izņemot gadījumus, kad kompensāciju nosaka konkursa kārtībā, tās summu nosaka vismaz vienreiz mēnesī. Vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var koriģēt kompensācijas lielumu starplaikā.

4. Kompensācijas summas par olīveļļu nosaka, ņemot vērā:

- a) situāciju un iespējamās tendences:
 - Kopienas tirgū attiecībā uz olīveļļas cenām un krājumiem,
 - pasaules tirgū attiecībā uz olīveļļas cenām;
- b) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu.

Tomēr, ja stāvoklis pasaules tirgū neļauj noteikt visizdevīgāko cenu olīveļļai, var ņemt vērā cenu galveno konkurējošo augu eļļu tirgū, kā arī šīs cenas un olīveļļas cenas starpību, kas novērota reprezentatīvā laikposmā.

Kompensācijas apmērs nedrīkst pārsniegt olīveļļas cenas starpību Kopienā un pasaules tirgū, kas vajadzības gadījumā pielāgota, ņemot vērā eksporta izmaksas, piegādājot šos produktus minētajā tirgū.

5. Kompensācijas summas par rapšu un ripšu sēklām nosaka, ņemot vērā:
- pārstrādes un eksporta cenas, kas novērotas dažādos reprezentatīvajos tirgos Kopienā, kā arī tirgus cenu līmeni Kopienā rapšu un ripšu sēklām un šo cenu svārstību varbūtējās tendences;
 - stāvokli Kopienā attiecībā uz šo produktu piedāvājumu un pieprasījumu;
 - visizdevīgākās cenas, kas novērotas dažādos tirgos trešās importētājvalstīs;
 - pārvadājumu izmaksas pasaules tirgū;
 - plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus;
 - ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti, ievērojot Līguma 228. pantu.
6. Kompensācijas piešķir tikai pēc pieprasījuma un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.
7. Izvedot olīveļļu, kā arī rapšu un ripšu sēklas, pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:
- attiecība uz licencē norādīto galamērķi vai atkarībā no apstākļiem;
 - attiecība uz faktisko galamērķi, ja tas atšķiras no licencē norādītā. Šajā gadījumā piemērojamā summa nedrīkst pārsniegt summu, kas ir spēkā attiecībā uz licencē norādīto galamērķi.
- Var veikt pienācīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.
8. Attiecībā uz olīveļļu, kā arī uz rapšu un ripšu sēklām, par kurām pienākas kompensācija, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 6. un 7. punktu saskaņā ar 38. pantā noteikto procedūru.
9. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz izsniegtajiem eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.
10. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu un neizmantotu eksportējamo daudzumu pārdali, pieņem saskaņā ar 38. pantā izklāstīto procedūru.

3.a pants

- Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.
- Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:
 - iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
 - ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

3.b pants

- Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma dienas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var ar kvalificētu vairākumu grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

2. Regulas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Kopienā katru gadu nosaka ražošanas mērķa cenu, intervences cenu un reprezentatīvo tirgus cenu olīveļļai.

Tomēr, ja rādītāji, kurus izmanto, nosakot reprezentatīvo tirgus cenu olīveļļai, tirdzniecības gada laikā piedzīvo izmaiņas, kas, pamatojoties uz kritērijiem, kurus paredzēts noteikt saskaņā ar 38. pantā izklāstīto procedūru, var uzskatīt par būtiskām, pieņem lēmumu saskaņā ar iepriekšminēto procedūru par reprezentatīvās tirgus cenas pielāgošanu tirdzniecības gada laikā.

Šajos gadījumos 11. panta 5. un 6. punktā minēto patēriņa līmeni var koriģēt saskaņā ar to pašu procedūru.”

3. Regulas 9., 14., 15., 16., 17., 18. un 19. pantu svīturo.

4. Regulas 20. pantu aizstāj ar šādu:

“20. pants

1. Ja olīveļļu izved uz trešām valstīm, un cenas pasaulē ir augstākas par cenu Kopienā, var uzlikt maksājumu, kas izlīdzina šo starpību.

2. Maksājuma summa nerafinētai olīveļļai nedrīkst pārsniegt olīveļļas CIF cenu mīnus reprezentatīvā tirgus cena, kas noteikta, ievērojot 4. un 6. pantu. CIF cenu nosaka, ņemot par pamatu visizdevīgākās pirkšanas iespējas pasaules tirgū, pielāgojot cenas atkarībā no jebkurām atšķirībām attiecīgo produktu vērtībā vai kvalitātē.

Maksājuma summa rafinētai olīveļļai nedrīkst pārsniegt pirmajā daļā minēto CIF cenu mīnus reprezentatīvā tirgus cena, šo starpību koriģējot, ja vajadzīgs, pielietojot koeficientu 111, kas atbilst svaigi izspiestas olīveļļas daudzumam, kurš ir nepieciešams 100 kg rafinētas eļļas izgatavošanai, vai koeficientu 149, kas atbilst neattīrītas eļļas daudzumam, kurš ir vajadzīga 100 kg rafinētas eļļas izgatavošanai no olīvu atlikumiem.

3. Izvedmuitu nosaka Komisija.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā izklāstīto procedūru.”

5. 20.a pantu aizstāj ar šādu:

“20.a pants

1. Ražošanas kompensāciju sistēma attiecas uz olīveļļu, kuru izmanto, ražojot zivju konservus ar KN kodu 1604, izņemot apakšpozīciju 1604 30, vēžveidīgo un molusku konservus ar KN kodu 1605, un dārzeņu konservus ar KN kodu 2001, 2002, 2003, 2004 un 2005.

2. Kompensācijas summu nosaka, ņemot par pamatu cenu starpību pasaules tirgū un Kopienas tirgū. Šā iemesla dēļ ņem vērā:

- ievadmaksājumu, ko piemēro pārskata periodā olīveļļai, kas ietverta KN apakšpozīcijā 1509 90 00;
- faktoros, kurus ņem vērā, nosakot eksporta kompensācijas, kas pienākas pārskata periodā par olīveļļu, kura ietverta KN apakšpozīcijā 1509 90 00.

Turpretim, ja konservu ražošanā izmanto Kopienā iegūtu olīveļļu, kompensācija ir vienāda ar iepriekšējā daļā minēto summu plus summa, kas atbilst patēriņa pabalstam, kurš ir spēkā kompensācijas piešķiršanas dienā.

3. Iepriekš noteiktā kompensācija saglabājas, ja starpība starp to un no jauna noteikto kompensāciju nepārsniedz zināmu robežu.

4. Gadījumā, ja reprezentatīvā tirgus cena piedzīvo būtiskas izmaiņas kompensācijas derīguma sākumposmā, nosakot kompensāciju, var ņemt vērā arī starpību starp jauno reprezentatīvo cenu un to, kas bijusi iepriekš.

5. Tiesības uz kompensāciju iestājas brīdī, kad eļļa tiek izmantota konservu ražošanā. Dalībvalstis, veicot uzraudzības pasākumus, nodrošina to, ka kompensāciju piešķir vienīgi par olīveļļu, kas izmantota 1. punktā minēto konservu ražošanai.

6. Ražošanas kompensāciju ik pēc diviem mēnešiem nosaka Komisija.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši tos, kuri skar 5. punktā minētos uzraudzības pasākumus, pieņem saskaņā ar 38. pantā izklāstīto procedūru."

6. 20.b un 28. pantu svītro.

II. 1967. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 142/67 (OV L 125, 26. 6 1967, 2461. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2429/72 (OV L 264, 23.11.1972., 1. lpp.)

1967. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 143/67 (OV L 125, 26.6.1967., 2463. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2077/71 (OV L 220, 30.9.1972., 1. lpp.)

1968. gada 20. decembra Regula (EEK) Nr. 19/69 (OV L 3, 7.1.1969., 2. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2429/72 (OV L 264, 23.11.1972., 1. lpp.)

1969. gada 18. decembra Regula (EEK) Nr. 2596/69 (OV L 324, 27.12.1969., 12. lpp.)

1971. gada 25. maija Regula (EEK) Nr. 1076/71 (OV L 116, 28.5.1971., 2. lpp.)

1972. gada 29. februāra Regula (EEK) Nr. 443/72 (OV L 54, 3.3.1972., 3. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2560/77 (OV L 303, 28.11.1977., 1. lpp.)

1972. gada 20. jūlija Regula (EEK) Nr. 1569/72 (OV L 167, 25.7.1972., 9. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2206/90 (OV L 201, 31.1.1990., 11. lpp.)

1978. gada 23. novembra Regula (EEK) Nr. 2751/78 (OV L 331, 28.11.1978., 5. lpp.)

1979. gada 26. marta Regula (EEK) Nr. 591/79 (OV L 78, 30.3.1979., 2. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2903/89 (OV L 280, 29.9.1989., 3. lpp.)

1983. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1594/83 (OV L 163, 22.6.1983., 44. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1321/90 (OV L 132, 23.5.1990., 15. lpp.)

1985. gada 23. maija Regula (EEK) Nr. 1491/85 (OV L 151, 10.6.1985., 15. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1724/91 (OV L 162, 26.6.1991., 35. lpp.)

1985. gada 25. jūlija Regula (EEK) Nr. 2194/85 (OV L 204, 2.8.1985., 7. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1725/91 (OV L 162, 26.6.1991., 37. lpp.)

1986. gada 26. maija Regula (EEK) Nr. 1650/86 (OV L 145, 30.5.1986., 8. lpp.)

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

VI PIELIKUMS

LINI UN KAŅEPES

1. *Padomes 1970. gada 29. jūnija Regula (EEK) Nr. 1308/70 (OV L 146, 4.7.1970., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1557/93 (OV L 154, 25.6.1993., 26. lpp.).*

Regulas 7. un 8. pantu aizstāj ar šādu:

7. pants

Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

8. pants

1. Šo pantu piemēro, neierobežojot stingrākos noteikumus, kurus pieņēmušas dalībvalstis.
2. Nepārstrādātas īstās kaņepes ar KN kodu 5302 10 00, kas nāk no trešām valstīm, drīkst ievest tikai tad, ja produkts atbilst 4. panta 1. punktā izklāstītajām prasībām un ja var pierādīt, ka tetrahidrokanabinola saturs tajās nepārsniedz 4. panta 4. punktā minēto daudzumu.
3. Drīkst ievest tikai sēklas vai kaņepju šķirnes, kas atbilst KN kodam 1207 99 10 un nāk no trešām valstīm, un kas var nodrošināt atbilstību 4. panta 1. punktā paredzētajām prasībām, un kas ietvertas sastādāmajā sarakstā. Šo sarakstu veido saskaņā ar nosacījumiem, kas vēl jāparedz saskaņā ar 4. panta 4. punktu.
4. Ievedot Kopienā 2. un 3. punktā norādītos produktus, jāveic pārbaudes, lai pārliecinātos par atbilstību šā panta prasībām.
Ja iepriekšminētās prasības tiek ievērotas, dalībvalsts izsniedz sertifikātu, kas to apstiprina.
5. Tiesības ievest kaņepju sēklas ar KN kodu 1207 99 91 ir tikai:
 - pētniecības organizācijām un institūtiem,
 - fiziskām un juridiskām personām, kas var pierādīt savu aktīvo darbošanos attiecīgajā nozarē.
6. Visos gadījumos, kad 5. punkta otrajā ievilkumā minētās personas ievēd tajā punktā minētās sēklas, piemēro uzraudzības sistēmu, kas darbojas tikmēr, kamēr sēklas izmanto kādam mērķim, bet tikai ne sējai.
7. Dalībvalstis paziņo Komisijai par pieņemtajiem noteikumiem, kuriem būtu jānodrošina 6. punktā paredzētā uzraudzība, pirms to piemērošanas. Ja šie noteikumi nenodrošina pienācīgu kontroli, par grozījumiem, kas tajos būtu jāizdara attiecīgajai dalībvalstij, lemj saskaņā ar 12. pantā izklāstīto procedūru.
8. Sīki izstrādātus noteikumus šā punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 12. pantā paredzēto procedūru.

8.a pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm var veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt preventīvus pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var ar kvalificētu vairākumu grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

- II. *Padomes 1982. gada 18. maija Regula (EEK) Nr. 1430/82 (OV L 162, 12.6.1982., 27. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. L 2058/84 (OV L 191, 19.7.1984., 5. lpp.).*

Regulas 2. pantu svītro.

- III. *Padomes 1984. gada 16. jūlija Regula (EEK) Nr. 2059/84 (OV L 191, 19.7.1984., 6. lpp.).*

Regulas 2., 3. un 4. pantu svītro.

- IV. *Padomes 1972. gada 19. maija Regula (EEK) Nr. 1054/72 (OV L 120, 25.5.1972., 1. lpp.)*

Iepriekšminētā regula ir atcelta.

VII PIELIKUMS

PIENA PRODUKTI

- I. *Padomes 1968. gada 27. jūnija Regula (EEK) Nr. 804/68 (OV L 148, 27.6.1968., 13. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2807/94 (OV L 298, 19.11.1994., 1. lpp.).*

1. Regulas 4. pantu svītro.
2. Regulas III sadaļu aizstāj ar šādu:

"III SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

13. pants

1. Ievēdot jebkuru no 1. pantā uzskaitītajiem produktiem Kopienā, jāuzrāda importa licence. Izvēdot jebkuru šādu produktu no Kopienas, var pieprasīt uzrādīt eksporta licenci.

2. Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un neierobežojot pasākumus, kas paredzēti, piemērojot 16. un 17. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādas licences piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta, vai tiek veikta tikai daļēji.

3. Saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru paredz:

- a) produktu sarakstu, kuru izvešanai vajag eksporta licenci;
- b) licenču derīguma termiņu; un
- c) pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai.

14. pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

15. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus pēc 10. pantā noteiktās nodokļu likmes, jāmaksā papildu ievēdmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumus, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildnodokli, ir tās, kuras Kопiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kuri jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievēdmuitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija paredz sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precizē:

- a) produktus, kuriem piemēro papildu ievedmuitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

16. pants

1. Tarifu kvotas 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajes kārtas tirdzniecības sarunās, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus pieņem saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru.

2. Kvotas var piemērot, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, vienlaikus pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas, iespējams, pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajes kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadēju kvotu atvēršanu, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, nosaka izmantojamo piešķiršanas metodi un ietver, atkarībā no apstākļiem, noteikumus par:

- a) garantijām, kas skar produkta pamatipašības, izcelšanos un izcelsmi;
- b) tā dokumenta atzīšanu, kuru izmanto kā apliecinājumu a) apakšpunktā minētajām garantijām; un
- c) to, kādos apstākļos izsniedzamas importa licences, un to derīguma termiņu.

17. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. pantā uzskaitīto produktu eksportu bez turpmākas pārstrādes vai pielikumā uzskaitīto preču veidā, ja tie atbilst 1. panta a), b), c), d), e) un g) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem, pamatojoties uz šo produktu cenām pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šo cenu un Kopienas cenu starpību var izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

Eksporta kompensācijas par 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas ir pielikumā uzskaitīto preču veidā, nedrīkst pārsniegt tās, kuras piemērojamas šādiem produktiem, ja tos izved bez turpmākas pārstrādes.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piešķiršanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā.

Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās prasības. Kompensācijas nosaka saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru. Kompensācijas var noteikt:

- a) ar regulāriem intervāliem;
- b) izsludinot konkursu uz produktiem, kuriem jau agrāk bijusi paredzēta šāda procedūra.

Izņemot gadījumus, kad to nosaka konkurss, to produktu sarakstu, par kuriem piešķir eksporta kompensāciju, un šīs kompensācijas summu nosaka vismaz ik pēc četrām nedēļām. Vienlaikus kompensācijas summa var saglabāties nemainīga ilgāk par četrām nedēļām, un, vajadzības gadījumā, tās lielumu starplaikā var grozīt Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes. Turpretim 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izvesti pielikumā uzskaitīto preču veidā, kompensāciju var noteikt pēc cita grafika, kuru nosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā izklāstīto procedūru.

4. Nosakot kompensācijas summu par 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izvesti bez turpmākas pārstrādes, ņem vērā:

- a) pastāvošo situāciju un turpmākās tendences attiecībā uz:
 - piena un piena produktu cenām un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - piena un piena produktu cenām pasaules tirgū;
- b) viszemākās tirdzniecības izmaksas un transporta izdevumus no Kopienas tirgiem līdz ostām vai citiem eksporta punktiem Kopienā, ietverot transporta izmaksas līdz saņēmējvalstīm; pieprasījumu Kopienas tirgū;
- c) piena un piena produktu tirgu kopīgās organizācijas mērķus, kam jānodrošina līdzsvarots stāvoklis un dabiska attīstība attiecībā uz cenām un tirdzniecību šajos tirgos;
- d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu;
- e) to, cik svarīgi nepieļaut traucējumus Kopienas tirgū;
- f) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus.

Tāpat jo īpaši ņem vērā to, ka jānodrošina līdzsvars starp Kopienas lauksaimniecības pamatproduktu izvešanu pārstrādātu preču veidā uz trešām valstīm, un šo valstu produktu ieviešanu pārstrādei.

5. Regulas 1. pantā minētajiem produktiem, kas izvesti bez apstrādes:

- a) 1. punktā minētās cenas Kopienā nosaka, ņemot vērā dominējošās cenas, kas šķiet visizdevīgākās eksportam;
- b) 1. punktā minētās cenas pasaules tirgū nosaka, jo īpaši ņemot vērā:
 - a) tirgus cenas trešās valstīs;
 - b) visizdevīgākās cenas trešās saņēmējvalstīs importa precēm no trešām valstīm;
 - c) trešās eksportētājvalstīs reģistrētās ražotāju cenas, vajadzības gadījumā ņemot vērā šajās valstīs piešķirtās subsīdijas;
 - d) robežas franko piedāvājuma cenas.

6. Par 1. punktā minētajiem produktiem piešķir kompensāciju tikai pēc pieprasījuma un attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

7. Par 1. pantā uzskaitīto produktu eksportu, kas izvesti bez apstrādes, pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi vai, atkarībā no apstākļiem;
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto. Šajā gadījumā summa, ko piemēro, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi.

Var veikt pienācīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

8. Var gadīties, ka produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un izvesti pielikumā uzskaitīto produktu veidā, jāpiemēro 6. un 7. punkts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā noteikto procedūru.

9. Attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem maksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 6. un 7. punktu saskaņā ar 30. pantā noteikto procedūru.

10. Kompensāciju izmaksā, saņemot apliecinājumu tam, ka:

- produktu izcelsmes vieta ir Kopiena, izņemot gadījumus, kad piemērojams 11. punkts,
- produkti izvesti no Kopienas, un
- diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai kādu citu galamērķi, par kuru paredzēta kompensācija, neierobežojot 7. punkta b) apakšpunktu. Izņēmumi pieļaujami saskaņā ar 30. pantā noteikto procedūru, ar nosacījumu, ka nodrošinātas līdzvērtīgas garantijas.

11. Eksporta kompensācija nepienākas par produktiem, kurus ievēd no trešām valstīm un atkal izved trešās valstīs, ja eksportētājs nespēj pierādīt, ka:

- izvedamie produkti ir identiski ar iepriekš ievestajiem produktiem, un
- ka, tos ievēdot, iekasēti visi ievēdmuitas nodokļi.

Šajos gadījumos kompensācija par katru produktu atbilst maksājumam, kas iekasēts, to ievēdot, ja šis maksājums ir vienāds ar vai mazāks par paredzēto kompensāciju; kompensācija ir vienāda ar paredzēto kompensāciju, ja iekasētā ievēdmuita ir lielāka nekā šī kompensācija.

12. Kas attiecas uz 1. pantā minētajiem produktiem, kuri izvesti pielikumā uzskaitīto produktu veidā, 10. un 11. punkts piemērojams tikai precēm ar šādu KN kodu:

- 1806 90 60 līdz 1806 90 90 (noteikti produkti, kas satur kakao),
- 1901 (noteikti pārtikas izstrādājumi no miltiem utt.),
- 2106 90 99 (noteikti pārtikas izstrādājumi, kas nav minēti citur),

ar augstu piena produktu saturu.

13. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz tur paredzētajiem eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Kas attiecas uz to saistību ievērošanu, kuras izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

14. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu vai neizmantoju preču daudzumu pārdales procedūru, pieņem saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru. Tomēr sīki izstrādātus noteikumus 8., 10., 11. un 12. punkta piemērošanai 1. pantā minētajiem produktiem, kurus izved pielikumā uzskaitīto preču veidā, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (EEK) Nr. 3448/93 16. pantā.

18. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt pienācīgu piena un piena produktu tirgus kopīgās organizācijas darbību, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru var īpašos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt [muitas] režīmu – ieviešana pārstrādei attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, ja tie paredzēti minētajā pantā uzskaitīto produktu vai pielikumā uzskaitīto preču ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam draud traucējumi sakarā ar preču ieviešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nav pieņēmusi lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

19. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

20. pants

1. Ja vienam vai vairākiem no 1. pantā uzskaitītajiem produktiem robežas franko cena ievērojami pārsniedz cenu līmeni Kopienā un ja šī situācija visticamāk saglabāsies, tādējādi destabilizējot vai radot traucējumu draudus Kopienas tirgum, drīkst veikt 5. punktā paredzētos pasākumus.

2. Uzsaka, ka pastāv ievērojams pārsniegums 1. punkta nozīmē, ja robežas franko cena pārsniedz attiecīgajam produktam noteikto intervences cenu, kas ir palielināta par 15 %, vai, attiecībā uz produktiem, kuriem nav noteikta intervences cena, cenu, kas iegūta no intervences cenas saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru, ņemot vērā attiecīgā produkta īpatnības un sastāvu.

3. Stāvoklis, kad robežas franko cena ievērojami pārsniedz cenu līmeni, parasti saglabājas, ja ir izjaukts līdzsvars starp piedāvājumu un pieprasījumu, un šāds stāvoklis visticamāk turpināsies, ņemot vērā pārredzamās ražošanas un tirgus cenu tendences.

4. Šajā pantā minētā situācija rada traucējumus vai traucējumu draudus Kopienas tirgū, ja augstais cenu līmenis starpvalstu tirdzniecībā:

- kavē piena produktu ieviešanu Kopienā, vai
- veicina piena produktu izvešanu no Kopienas,

tādējādi Kopienā vairs netiek nodrošināta piegādes stabilitāte vai pastāv draudi, ka tā vairs netiks nodrošināta.

5. Ja pastāv iepriekšējos punktos minētie apstākļi, var lemt par maksājumu un/vai eksporta maksājumu pilnīgu vai daļēju atcelšanu saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar to pašu procedūru.

21. pants

1. Ja sakarā ar preču ieviešanu vai izvešanu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērs šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru, pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var ar kvalificētu vairākumu grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

II. *Padomes 1968. gada 28. jūnija Regula (EEK) Nr. 876/68 1968 (OV L 155, 3.7.1968., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1344/86 (OV L 119, 8.5.1986., 36. lpp.).*

Padomes 1971. gada 28. septembra Regula (EEK) Nr. 2115/71 (OV L 222, 2.10.1971., 5. lpp.).

Padomes 1971. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2180/71 (OV L 231, 14.10.1971., 1. lpp.).

Padomes 1974. gada 25. jūnija Regula (EEK) Nr. 1603/74 (OV L 172, 27.6.1974., 9. lpp.).

Padomes 1979. gada 18. decembra Regula (EEK) Nr. 2915/79 (OV L 329, 24.12.1979., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3798/91 (OV L 357, 28.12.1991., 3. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

VIII PIELIKUMS

LIELLOPU GAĻA

- I. *Padomes 1968. gada 27. jūnija Regula (EEK) Nr. 805/68 (OV L 148, 28.6.1968., 24. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1884/94 (OV L 197, 30.7.1994., 27. lpp.).*

1. Regulas 3. pantu svītro.
2. Regulas II sadaļu aizstāj ar šādu:

"II SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

9. pants

1. Ievedot Kopienā jebkuru no 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem, jāuzrāda importa licence.

Ievedot Kopienā jebkuru no 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā uzskaitītajiem produktiem un izvedot no Kopienas 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitītos produktus, var pieprasīt uzrādīt importa vai eksporta licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kurus veic, piemērojot 12. un 13. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav pagājis licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 27. pantā noteikto procedūru.

10. pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

11. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus pēc 10. pantā noteiktās nodokļu likmes, jāmaksā papildu ievedmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumus, ja nepastāv varbūtība, ka šo preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Turpmāk minētās sprūda cenas, zem kurām var uzlikt papildu ievedmuitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzliktas papildu ievedmuitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievedmuitas nodokli, nosaka ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 27. pantā noteikto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precīzē:

- a) kādiem produktiem drīkst uzlikt papildu ievadmitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

12. pants

1. Tarifu kvotas 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajās kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus pieņem, ievērojot 27. pantā izklāstīto procedūru.

Attiecībā uz importa kvotu 50 000 tonnām saldētas gaļas ar KN kodu 0202 20 30 un 0202 30 un 0206 29 91, kas paredzēta pārstrādei, Komisija katru gadu līdz decembra mēnesim iesniedz bilances pārskatu. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu vairākumu var noteikt, ka kvotu pilnībā vai daļēji aizstāj ar līdzvērtīgiem daudzumiem augstākās kvalitātes gaļas, pielietojot konversijas likmi 4,375.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajam daudzumam pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, vienlaikus pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas, iespējams, pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajās kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadēju kvotu atvēršanu, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, nosaka izmantojamo piešķiršanas metodi un, vajadzības gadījumā, ietver:

- a) garantijas, kas skar produkta pamatīpašības, izcelšanos un izcelsmi;
- b) dokumenta atzišanu, kuru izmanto kā apliecinājumu a) apakšpunktā minētajām garantijām; un
- c) nosacījumus, kādos izsniedzamas importa licences, un to derīguma termiņu.

13. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. pantā uzskaitīto produktu eksportu, pamatojoties uz šo produktu cenu pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šo cenu un Kopienas cenu starpību drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības. Kompensācijas nosaka saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru.

Kompensācijas var noteikt:

- a) ar regulāriem intervāliem;
- b) turklāt, kā arī ierobežotiem daudzumiem, izsludinot konkursu uz produktiem, kad šāda procedūra šķiet pieņemama.

Izņemot gadījumus, kad to nosaka konkursa kārtībā, vismaz ik pēc trim mēnešiem sastāda to produktu sarakstu, par kuriem pienākas eksporta kompensācija, un nosaka šīs kompensācijas summu. Taču kompensācijas summa var saglabāties tādā pašā līmenī ilgāk par trim mēnešiem, un vajadzības gadījumā Komisija var to koriģēt starplaikā pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes.

4. Nosakot kompensācijas lielumu, ņem vērā:

- a) pastāvošo stāvokli un turpmākās tendences attiecībā uz
 - liellopu gaļas nozares produktu cenas un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - liellopu gaļas nozares produktu cenas pasaules tirgū;
- b) liellopu gaļas tirgus kopīgās organizācijas mērķus, kam būtu jānodrošina līdzsvars, kā arī cenu un tirdzniecības dabisko attīstību šajā tirgū;
- c) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu;
- d) to, ka nedrīkst pieļaut traucējumus Kopienas tirgū;
- e) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus.

Tāpat jo īpaši ņem vērā to, ka jānodrošina līdzsvars starp Kopienas pamatproduktu izmantošanu, ražojot pārstrādātas preces izvešanai uz trešām valstīm, un šo valstu produktu ieviešanu pārstrādei.

Turklāt, aprēķinot kompensācijas summu par produktiem, kas uzskaitīti pielikuma a), c) un d) iedaļā, kā arī b) iedaļā un ietverti apakšpozīcijā 0202 20 30, 0202 20 50, 0202 20 90, 0202 30 un 0206 29 91, var ņemt vērā vienotas likmes koeficientus, kas noteikti katram no minētajiem produktiem.

5. Nosakot 1. punktā norādītās cenas Kopienas iekšienē, ņem vērā:

- valdošās cenas reprezentatīvajos tirgos Kopienā,
- valdošās cenas, veicot eksportu.

Nosakot 1. punktā uzskaitītās starpvalstu tirdzniecības cenas, ņem vērā:

- valdošās cenas trešo valstu tirgos,
- visizdevīgākās cenas trešās saņēmējvalstīs trešo valstu importprecēm,

- ražotāju cenas, kas reģistrētas trešās eksportētājvalstīs, ņemot vērā, vajadzības gadījumā, šo valstu piešķirtās subsīdijas,
 - Kopienas brīvas robežas franko piedāvājuma cenas.
6. Kompensācijas piešķir tikai pēc pieprasījuma un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.
7. Par 1. pantā uzskaitīto produktu eksportu pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – licence, kas ir spēkā tajā pašā dienā:
- a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi; vai
 - b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto galamērķi. Šajā gadījumā summa, kas pienākas, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi. Var veikt atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.
8. Attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 63. un 47. punktu saskaņā ar 27. pantā noteikto procedūru.
9. Kompensāciju izmaksā, saņemot apliecinājumu tam, ka:
- produktu izcelsmes vieta ir Kopiena, izņemot gadījumus, kad piemērojams 10. punkts,
 - produkti izvesti no Kopienas, un
 - diferencētās kompensācijas gadījumā produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai kādu citu galamērķi, kuram noteikta šī kompensācija, neierobežojot 3. punkta b) apakšpunktu. Pieļaujami izņēmumi saskaņā ar 27. pantā noteikto procedūru, ar noteikumu, ka ir nodrošinātas līdzvērtīgas garantijas.
10. Ja nav piešķirts izņēmuma statuss saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru, nekādu kompensāciju nepiešķir par produktiem, kurus izved no trešām valstīm un atkal ievieš trešās valstīs.
11. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, balstoties uz eksporta licencēm, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un izmantojamās attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz to saistību ievērošanu, kas izriet no daudzpusējām tirdzniecības sarunām Urugvajā kārtā, pārskata perioda beigās neiespaido eksporta licenču derīgumu.
12. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot noteikumus nesadalītu vai nepieprasītu eksportējamo daudzumu pārdalei, pieņem saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru.

14. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt liellopu gaļas un teļa gaļas tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru var pilnībā vai daļēji aizliegt režīmu –ievešana vai izvešana pārstrādei attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem.
2. Turpretim, atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam draud traucējumi sakarā ar preču ieviešanu iekšējai vai ārējai pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne vairāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.
3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

15. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un sīki izstrādātus noteikumus tās piemērošanai piemēro tādu produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.
2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:
 - iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
 - ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

16. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. pantā noteikto balsošanas procedūru, pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

3. Regulas 22.a panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. pantā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai.”

- II. *Padomes 1969. gada 16. janvāra Regula (EEK) Nr. 98/69 (OV L 14, 21.1.1969., 2. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar Regulu (EEK) Nr. 429/77 (OV L 61, 5.3.1977., 18. lpp.).*

Regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

1. Intervences aģentūru rīcībā esošo produktu realizācija pieļaujama tikai:

- a) ja produkti paredzēti īpašiem mērķiem; vai
- b) ja produkti paredzēti eksportam; vai
- c) gadījumā, kad to izmantošana nav saistīta ar konkrētu galamērķi, ja nerodas tirgus traucējuma draudi, īpaši ņemot vērā pieaugušu liellopu vidējo tirgus cenu līmeni Kopienā un dalībvalstīs, kas reģistrēts saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1892/87; vai
- d) ja to izņemšana no noliktavas ir vajadzīga tehnisku iemeslu dēļ.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, var izstrādāt īpašus nosacījumus, lai nodrošinātu produktu izmantošanu tikai paredzētajam mērķim, ņemot vērā īpašās prasības, kas izvirzītas šādi realizācijai.

Nodrošinot pastāvošo saistību izpildi, šādi nosacījumi var paredzēt nodrošinājuma iemaksu, kuru pilnībā vai daļēji atsavina, ja šīs saistības netiek pildītas vai tiek pildītas tikai daļēji.”

- III. *Padomes 1968. gada 28. jūnija Regula (EEK) Nr. 885/68 (OV L 156, 4.7.1968., 2. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 427/77 (OV L 61, 5.3.1977., 16. lpp.)*

Padomes 1992. gada 28. aprīļa Regula (EEK) Nr. 1157/92 (OV L 122, 7.5.1992., 4. lpp.)

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

IX PIELIKUMS

AITU UN KAZU GAĻA

1. *Padomes 1989. gada 25. septembra Regula (EEK) Nr. 3013/89 (OV L 289, 7.10.1989., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1886/94 (OV L 197, 30.7.1994., 30. lpp.).*

Regulas II sadaļu aizstāj ar šādu:

"II SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

9. pants

1. Ievēdot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā, var pieprasīt uzrādīt importa vai eksporta licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kurus veic, piemērojot 12. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. To produktu sarakstu, kuriem vajadzīgas licences, licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 30. pantā noteikto procedūru.

10. pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

11. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus pēc 10. pantā noteiktās likmes, jāmaksā papildu ievadmitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievadmitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievadmitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievadmitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru. Šādos sīki izstrādātos noteikumus jo īpaši precizē:

- a) kādiem produktiem drīkst uzlikt papildu ievadmitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta nosacījumus;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

12. pants

1. Tarifu kvotas 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus pieņem saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, vienlaikus pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas, iespējams, pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajai kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējas kvotas, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, nosaka izmantojamo piešķiršanas metodi un ietver, atkarībā no apstākļiem:

- a) garantijas, kas skar produkta īpatnības, izcelsmi, kā arī, atkarībā no apstākļiem, ierasto tirdzniecības modeļu saglabāšanu;
- b) dokumenta atzīšanu, kuru izmanto, lai apstiprinātu a) apakšpunktā minētās garantijas; un
- c) nosacījumus, ar kādiem izsniedz importa licences, un to derīguma termiņu.

13. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt piena un piena produktu tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību, Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru var īpašos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt [muitas] režīmu – ievēšana vai izvešana pārstrādei attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem.

2. Turpretim, atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam draud traucējumi sakarā ar preču izmantošanu iekšējai vai ārējai pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne vairāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā no paziņojuma saņemšanas dienas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

14. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un sīki izstrādātus noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.
2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:
 - iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
 - ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

15. pants

1. Ja, palielinoties preču importam vai eksportam, viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var ar kvalificētu vairākumu grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

- II. *Padomes 1980. gada 14. oktobra Regula (EEK) Nr. 2641/80 (OV L 275, 18.10.1980., 2. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3890/92 (OV L 391, 31.12.1992., 51. lpp.).*

Padomes 1980. gada 14. oktobra Regula (EEK) Nr. 2642/80 (OV L 275, 18.10.1980., 4. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3939/87 (OV L 373, 31.12.1987., 1. lpp.).

Padomes 1985. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 3643/85 (OV L 348, 24.12.1985., 2. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3890/92 (OV L 391, 31.12.1992., 51. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

X PIELIKUMS

CŪKGAĻA

- I. *Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2759/75 (OV L 282, 1.11.1975., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1249/89 (OV L 129, 11.5.1989., 12. lpp.).*

1. Regulas 4. panta 1. punkta otro apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“Bāzes cenu nosaka, īpaši ņemot vērā to, ka šī cena jānosaka tādā līmenī, kas veicinātu tirgus cenu stabilitāti, vienlaikus neradot strukturālus pārpalikumus Kopienā.”

2. Regulas 5. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“Standarta kvalitātes produktiem, izņemot cūku liemeņus, iepirkuma cenas veidojas no iepirkuma cenas cūku liemeņiem, ņemot par pamatu attiecību, kas pastāv starp šo produktu un cūku liemeņu tirgus vērtību.”

3. Regulas 5. panta 4. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“d) nosakot koeficientu, kas raksturo 2. punktā minēto attiecību.”

4. Regulas II sadaļu aizstāj ar šādu:

“II SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

8. pants

1. Ievēdot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā, var pieprasīt uzrādīt importa vai eksporta licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kurus veic, piemērojot 11. un 13. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. pantā izklāstīto procedūru.

9. pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

10. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus pēc 10. pantā noteiktās nodokļu likmes, jāmaksā papildu ievēdmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajes kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievaduitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievaduitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievaduitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 30. pantā izklāstīto procedūru. Šādos sīki izstrādātos noteikumos jo īpaši precizē:

- a) kādiem produktiem uzliet papildu ievaduitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta noteikumus;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar šā nolīguma 5. pantu.

11. pants

1. Tarifu kvotas 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus pieņem saskaņā ar 24. pantā izklāstīto procedūru.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, vienlaikus pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas, iespējams, pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajai kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējas kvotas, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, un, atkarībā no apstākļiem, paredz arī:

- a) garantijas, kas skar produkta pamatīpašības un izcelsmi;
- b) tā dokumenta atzīšanu, kuru izmanto kā apliecinājumu a) apakšpunktā minētajām garantijām; un
- c) to, kādos apstākļos izsniedzamas importa licences, un to derīguma termiņu.

12. pants

1. Ja cenas Kopienas tirgū ievērojami pieaug un ja iespējams, ka šis stāvoklis turpināsies, tādējādi radot traucējumus vai traucējuma draudus šajā tirgū, drīkst veikt 4. punktā paredzētos pasākumus.

2. Uzskata, ka pastāv ievērojams cenu pieaugums 1. punkta nozīmē, ja pēc cenu celšanās visos Kopienas reģionos kopumā vidējā cūku liemeņu cena reprezentatīvajos tirgos Kopienā, kas minēti pielikumā Regulai (EEK) Nr. 2123/89, pārsniedz šo cenu vidējo līmeni, kurš novērots trīs iepriekšējos tirdzniecības gados, no 1. jūlija līdz 30. jūnijam, un vajadzības gadījumā koriģēts, pamatojoties uz cikliskajām izmaiņām, kas raksturīgas šīm cenām, papildinot to ar šā vidējā lieluma un spēkā esošo bāzes cenu vidējā lieluma starpību attiecīgajā laikposmā, kā arī ņemot vērā jebkādas bāzes cenas grozījumus salīdzinājumā ar cenu, kas izriet no vidējā lieluma iepriekšminētajā laikposmā.

3. Ievērojamais cenu pieaugums 1. punkta nozīmē visticamāk turpināsies, ja ir izjaukts līdzsvars starp cūkgaļas piedāvājumu un pieprasījumu, un šis stāvoklis visticamāk saglabāsies, jo īpaši ņemot vērā:

- a) to, ka apsēklotu sivēnmāšu skaits un sivēnu cenas ir pakļautas cikliskām svārstībām;
- b) aplēses un pētījumus, kas veikti ievērojot 1993. gada 1. jūnija Direktīvu 93/23/EEK par statistiskajiem pētījumiem, kas būtu veicami cūkkopības jomā;
- c) cūku liemeņu tirgus cenu tendences tuvākajā nākotnē.

4. Ja ir spēkā iepriekšējā punktā uzskaitītie nosacījumi, var pieņemt lēmumu par pilnīgu vai daļēju ievedumtas nodokļu apturēšanu saskaņā ar 24. pantā noteikto procedūru. Vajadzības gadījumā pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar to pašu procedūru.

13. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. pantā uzskaitīto produktu eksportu, pamatojoties uz šo produktu kotācijām vai cenām pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šādu kotāciju vai cenu un Kopienas cenu starpību drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazāk administratīvu apgrūtinājumu uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 24. pantā izklāstīto procedūru. Kompensācijas nosaka ar regulāriem intervāliem, taču bez konkursa izsludināšanas.

To produktu sarakstu, par kuriem pienākas eksporta kompensācija, un šīs kompensācijas summu nosaka vismaz ik pēc trim mēnešiem. Taču kompensācijas apjoms var saglabāties tajā pašā līmenī ilgāk par trim mēnešiem, un vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var to grozīt starplaikā.

4. Nosakot kompensācijas, ņem vērā:

- a) pastāvošo stāvokli un turpmākās tendences attiecībā uz:
 - cūkgaļas produktu cenām un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - cūkgaļas produktu cenām pasaules tirgū;
- b) to, ka nedrīkst pieļaut traucējumus, kas, iespējams, uz ilgu laiku var izjaukt līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu Kopienas tirgū;

- c) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus;
- d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu.

Nosakot kompensāciju, īpašu vērību pievērš arī tam, ka jānodrošina līdzsvars starp Kopienas pamatproduktu izmantošanu, ražojot pārstrādātas preces izvešanai uz trešām valstīm, un trešo valstu produktu ieviešanu pārstrādei.

Aprēķinot kompensāciju par 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, ņem vērā starpību starp cenām Kopienas iekšienē un cenām pasaules tirgū barības graudu daudzumam, kas jāpatērē, ražojot Kopienā vienu kilogramu cūkgaļas, ņemot vērā arī 5. panta 2. punktā minēto koeficientu, gadījumā, ja tas skar nevis cūku liemeņus, bet citus produktus.

5. Cenu Kopienā, kas minēta 1. punktā, nosaka, pamatojoties uz:

- a) cenām, kas iegūtas dažādos tirdzniecības posmos Kopienā;
- b) cenām, kas iegūtas eksportprecēm.
Pasaules tirgus cenas, kas minētas 1. punktā, nosaka, ņemot par pamatu:
 - a) cenas, kas iegūtas trešo valstu tirgos;
 - b) visizdevīgākās cenas trešās valstīs, kas ir trešo valstu importpreču saņēmējas;
 - c) ražotāju cenas, kas novērotas trešās eksportētājvalstīs, ņemot vērā, atkarībā no apstākļiem, šo valstu piešķirtās subsīdijas; un
 - d) Kopienas brīvas robežas franko piedāvājuma cenas.

6. Kompensācijas piešķir tikai pēc pieteikuma iesniegšanas un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

7. Izvedot 1. pantā uzskaitītos produktus, pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi vai atkarībā no apstākļiem;
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto. Šajā gadījumā summa, ko piemēro, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi.

Var veikt atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

8. Attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 6. un 7. punktu saskaņā ar 24. pantā noteikto procedūru.

9. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam, ka:

- produkti izvesti no Kopienas,
- produktu izcelsmes vieta ir Kопiena, izņemot gadījumus, kad piemērojams 10. punkts, un
- diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, par kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 7. punkta b) apakšpunktu. Izņēmumi pieļaujami saskaņā ar 24. pantā izklāstīto procedūru, ar nosacījumu, ka nodrošinātas līdzvērtīgas garantijas.

10. Eksporta kompensācija nepienākas par 1. pantā uzskaitītajiem produktiem, kurus ievēd no trešām valstīm un atkal izved trešās valstīs, ja eksportētājs nespēj pierādīt, ka:

- eksportējamais produkts un iepriekš ievestais produkts ir viens un tas pats, un
- to ievēdot, nomaksāti visi ievēdmuitas nodokļi.

Šādos gadījumos kompensācija par katru produktu atbilst nodoklim, kas iekasēts ievēšanas brīdī, ja šis nodoklis ir vienāds ar vai mazāks par piemērojamo kompensāciju; kompensācija ir vienāda ar piemērojamo kompensāciju, ja nodoklis, kuru iekasē ievēšanas brīdī, pārsniedz kompensācijas lielumu.

11. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz to saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

12. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu vai neizmantojamu eksportējamo daudzumu pārdales procedūru, pieņem saskaņā ar 24. pantā izklāstīto procedūru.

14. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība panākt cūkgaļas tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību, Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pēc Komisijas priekšlikuma var atsevišķos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt režīmu – ieviešana pārstrādei attiecībā uz produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un paredzēti 1. pantā uzskaitīto produktu ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam draud traucējumi sakarā ar ieviešanu vai izvešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

15. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un sīki izstrādātus noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai kāds tās noteikums neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

16. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

- II. *Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2764/75 (OV L 282, 1.11.1975., 21. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 4160/87 (OV L 392, 31.12.1987., 46. lpp.).*

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2765/75 (OV L 282, 1.11.1975., 23. lpp.).

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2766/75 (OV L 282, 1.11.1975., 25. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3906/87 (OV L 370, 30.12.1987., 11. lpp.).

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2768/75 (OV L 282, 1.11.1975., 39. lpp.).

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2769/75 (OV L 282, 1.11.1975., 43. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

XI PIELIKUMS

MĀJPUTNU GAĻA

- I. *Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2777/75 (OV L 282, 1.11.1975., 77. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1574/93 (OV L 52, 24.6.1993., 1. lpp.).*

1. Regulas 3. līdz 11. pantam aizstāj ar šādiem:

"3. pants

1. Ievēdot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punktā, var pieprasīt uzrādīt importa vai eksporta licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētā neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kurus veic 6. un 8. panta piemērošanai.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

4. pants

Ja šī regula neparedz citādi, produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punktā, piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

5. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties kādu no 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus, pēc 10. pantā noteiktās likmes ir jāmaksā papildu ievēdmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīguma, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievēdmuitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizāciju.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievēdmuitas nodoklis, nosaka īpaši, balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sākusies izpausties vai varētu sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliktot papildu ievēdmuitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precizē:

- kādiem produktiem uzlikt papildu ievēdmuitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta noteikumus;
- pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar šā nolīguma 5. pantu.

6. pants

1. Tarifu kvotas 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, atver un piešķir saskaņā ar šī izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, vienlaikus pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas, iespējams, pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajas kārtas sarunās.

4. Šī izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējas kvotas, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, un, atkarībā no apstākļiem, paredz:

- a) garantijas, kas skar produkta pamatīpašības un izcelsmi;
- b) atzīšanas procedūru dokumentam, kuru izmanto a) apakšpunktā minēto garantiju apliecināšanai; un
- c) nosacījumus, ar kādiem izsniedz importa licences un to derīguma termiņu.

7. pants

1. Ja cenas Kopienas tirgū ievērojami pieaug un ja šis stāvoklis, iespējams, turpināsies, tādējādi radot traucējumus vai traucējuma draudus šajā tirgū, drīkst veikt attiecīgus pasākumus.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai.

8. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu eksportu, pamatojoties uz šādu produktu cenu pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šādu cenu un Kopienas cenu starpību drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā.

Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru. Kompensācijas nosaka ar regulāriem intervāliem, taču bez konkursa izsludināšanas.

To produktu sarakstu, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas, un šo kompensāciju lielumu nosaka vismaz ik pēc trim mēnešiem. Taču kompensācijas lielums var saglabāties tajā pašā līmenī ilgāk par trim mēnešiem, un vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var to grozīt starplaikā.

4. Nosakot kompensācijas lielumu, ņem vērā:

- a) pastāvošo stāvokli un turpmākās tendences attiecībā uz:
 - mājputnu gaļas produktu cenām un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - mājputnu gaļas produktu cenām pasaules tirgū;
- b) to, ka nedrīkst pieļaut traucējumus, kas var, iespējams, uz ilgu laiku izjaukt līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu Kopienas tirgū;
- c) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus;
- d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu.

Kad kompensācijas summa ir noteikta, īpašu vērību pievērš arī tam, ka jānodrošina līdzsvars starp Kopienas lauksaimniecības pamatproduktu izvešanu pārstrādātu preču veidā uz trešām valstīm, un šo valstu produktu ieviešanu pārstrādei.

Turklāt, lai aprēķinātu kompensāciju par 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem, ņem vērā cenu starpību Kopienas un pasaules tirgū par barības graudiem, kas ir vajadzīgi viena kilograma kauti mājputnu ražošanai Kopienā, ņemot vērā atšķirības dažādu produktu svarā un/vai to tirgus vērtības vidējā lielumā, ja tie ir citi produkti, nevis kauti mājputni.

5. Cenas Kopienā, kas minētas 1. punktā, nosaka, ņemot par pamatu:

- a) cenas, kas iegūtas dažādās tirdzniecības stadijās Kopienā;
- b) cenas, kas iegūtas eksportprecēm.

Pasaules tirgus cenas, kas minētas 1. punktā, nosaka, ņemot par pamatu:

- a) cenas, kas iegūtas trešo valstu tirgos;
- b) visizdevīgākās cenas trešās valstīs, kas ir saņēmējas trešo valstu importprecēm;
- c) ražotāju cenas, kas novērotas trešās eksportētājvalstīs, ņemot vērā, atkarībā no apstākļiem, šo valstu piešķirtās subsīdijas;
- d) Kopienas brīvas robežas franko piedāvājuma cenas.

6. Kompensācijas piešķir tikai pēc pieteikuma iesniegšanas un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas, izņemot gadījumu, ja tie ir dienu veci caļi, kam licenci drīkst piešķirt *ex post*.

7. Izvedot 1. panta 1. punktā uzskaitītos produktus, par tiem pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi vai, atkarībā no apstākļiem;
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto. Šajā gadījumā summa, ko piemēro, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi.

Drīkst veikt vajadzīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

8. Attiecībā uz 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 6. un 7. punktu saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

9. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam, ka:

- produkti izvesti no Kopienas,
- produktu izcelsmes vieta ir Kопiena, izņemot gadījumus, kad piemērojams 10. punkts, un
- diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, attiecībā uz kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 7. punkta b) apakšpunktu. Izņēmumi pieļaujami saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru, ar nosacījumu, ka ir nodrošinātas līdzvērtīgas garantijas.

10. Eksporta kompensāciju nepiešķir par 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, kurus ievie no trešām valstīm un atkal izved trešās valstīs, ja eksportētājs nespēj pierādīt:

- ka eksportējamais produkts un iepriekš ievestais produkts ir viens un tas pats, un
- ka ieviešanas brīdī ir iekasēti ieviešanas nodokļi.

Šajos gadījumos kompensācija par katru produktu atbilst nodoklim, kas iekasēts ieviešanas brīdī, ja šis nodoklis ir vienāds ar vai mazāks par piemērojamo kompensāciju; kompensācija ir vienāda ar piemērojamo kompensāciju, ja nodoklis, kas iekasēts ieviešanas brīdī, pārsniedz kompensācijas lielumu.

11. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

12. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu un neizmanto tu preču daudzumu pārdales procedūru, pieņem saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru.

9. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt mājputnu gaļas tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību, Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pēc Komisijas priekšlikuma var atsevišķos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt [muitas] režīmu – ieviešana vai izvešana pārstrādei, ja tā skar 1. pantā 1. punktā uzskaitītos produktus, kas paredzēti 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kопienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam var draudēt traucējumi sakarā ar preču ieviešanu vai izvešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

10. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai kāds tās noteikums neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

11. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

2. Regulas 12. pantu svītro.

II. *Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2778/75 (OV L 282, 1.11.1975., 84. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3714/92 (OV L 378, 23.12.1992., 23. lpp.).*

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2779/75 (OV L 282, 1.11.1975., 90. lpp.).

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2780/75 (OV L 282, 1.11.1975., 94. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

XII PIELIKUMS

OLAS, OLU ALBUMĪNS UN LAKTOALBUMĪNS

A. OLAS

1. *Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2771/75 (OV L 282, 1.11.1975., 49. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1574/93 (OV L 152, 24.6.1993., 1. lpp.).*

1. Regulas 3. līdz 11. pantam aizstāj ar šādiem:

"3. pants

1. Ievēdot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punktā, var pieprasīt uzrādīt importa vai eksporta licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendentam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kurus veic 6. un 8. panta piemērošanai.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

4. pants

Ja šī regula neparedz citādi, produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punktā, piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

5. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties kādu no 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus, pēc 10. pantā noteiktās likmes ir jāmaksā papildu ievad muitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumus, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievad muitas nodokli, ir tās, kuras Kопiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievad muitas nodoklis, nosaka īpaši, balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sākusi izpausties vai, iespējams, varētu sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliktot papildu ievad muitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādātie noteikumi jo īpaši precīzē:

- kādiem produktiem uzliet papildu ievad muitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta nosacījumus;
- pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar minētā nolīguma 5. pantu.

6. pants

1. Tās tarifu kvotas 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus pieņem saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, vienlaikus pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas var būt pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajas kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādāti noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējas kvotas, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, un, atkarībā no apstākļiem, paredz:

- a) garantijas, kas skar produkta pamatipašības un izcelsmi;
- b) atzīšanas procedūru dokumentam, kuru izmanto a) apakšpunktā minēto garantiju apliecināšanai; un
- c) nosacījumus, ar kādiem izsniedz importa licences un to derīguma termiņu.

7. pants

Ja cenas Kopienas tirgū ievērojami pieaug un ja šis stāvoklis, iespējams, turpināsies, tādējādi radot traucējumus vai traucējuma draudus šajā tirgū, drīkst veikt attiecīgus pasākumus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai.

8. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu eksportu, pamatojoties uz šo produktu cenu pasaules tirgū un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šādu cenu un Kopienas cenu starpību drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācija:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā.

Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis pasaules tirgū vai dažu tirgu īpašās prasības.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru. Kompensācijas nosaka ar regulāriem intervāliem, taču bez konkursa izsludināšanas.

To produktu sarakstu, par kuriem pienākas eksporta kompensācija, un šīs kompensācijas lielumu nosaka vismaz ik pēc trim mēnešiem. Taču kompensācijas lielums var saglabāties tajā pašā līmenī ilgāk par trim mēnešiem, un vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var to grozīt starplaikā.

4. Nosakot kompensācijas lielumu, ņem vērā:

- a) pastāvošo stāvokli un turpmākās tendences attiecībā uz:
 - olu produktu cenām un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - olu produktu cenām pasaules tirgū;
- b) to, ka nedrīkst pieļaut traucējumus, kas var, iespējams, uz ilgu laiku izjaukt līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu Kopienas tirgū;
- c) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus;
- d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu.

Kad kompensācijas summa ir noteikta, īpašu vērību pievērš arī tam, ka jānodrošina līdzsvars starp Kopienas lauksaimniecības pamatproduktu izvešanu pārstrādātu preču veidā uz trešām valstīm un šo valstu produktu preču ieviešanu vai izvešanu pārstrādei.

Turklāt, aprēķinot kompensācijas summu par 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, ņem vērā starpību starp cenām Kopienā, no vienas puses, un pasaules tirgū, no otras puses, par to barības graudu daudzumu, kas ir vajadzīgs Kopienā, lai saražotu vienu kilogramu olu ar čaumalām, ņemot vērā to olu daudzumu ar čaumalām, ko izmanto, ražojot šādus produktus un/vai vidējo attiecību starp olu komponentu tirgus vērtību.

5. Nosakot 1. punktā minētās cenas Kopienā, ņem vērā:

- a) cenas, kas iegūtas dažādās tirdzniecības stadijās Kopienā;
- b) cenas, kas iegūtas eksportprecēm.

Nosakot 1. punktā minētās pasaules tirgus cenas, ņem vērā:

- a) cenas, kas iegūtas trešo valstu tirgos;
- b) visizdevīgākās cenas trešās valstīs, kas ir trešo valstu importpreču saņēmējas;
- c) ražotāju cenas, kas novērotas trešās eksportētājvalstīs, ņemot vērā, atkarībā no apstākļiem, šo valstu piešķirtās subsīdijas;
- d) Kopienas brīvas robežas franko piedāvājuma cenas.

6. Kompensāciju par 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, kas izvesti bez turpmākas pārstrādes, piešķir tikai pēc pieprasījuma un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas, izņemot gadījumu, ja tās ir olas cāļu perēšanai, kad licenci drīkst piešķirt *ex post*.

7. Izvedot 1. panta 1. punktā uzskaitītos produktus, par tiem pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences piešķiršanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licenci norādīto galamērķi vai atkarībā no apstākļiem;
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licenci norādīto. Šajā gadījumā summa, kas pienākas, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licenci norādīto galamērķi.

Drīkst veikt vajadzīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

8. Produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punktā un izvesti I pielikumā uzskaitīto preču veidā, var būt piemērojams 6. un 7. pants saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā noteikto procedūru.

9. Attiecībā uz 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 6. un 7. punktu saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

10. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam, ka:

- produkti izvesti no Kopienas,
- produktu izcelsmes vieta ir Kopiena, izņemot gadījumus, kad piemērojams 11. punkts, un
- diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši galamērķi, attiecībā uz kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 7. punkta b) apakšpunktu. Izņēmumi ir pieļaujami saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru, ar nosacījumu, ka izstrādātas prasības, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.

11. Eksporta kompensācija nepienākas par 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, kurus iaved no trešām valstīm un atkal izved trešās valstīs, ja eksportētājs nespēj pierādīt, ka:

- eksportējamais produkts un iepriekš ievestais produkts ir viens un tas pats, un
- to ievēdot, iekasēts maksājums.

Šādos gadījumos kompensācija par katru produktu atbilst maksājumam, kas iekasēts ievešanas brīdī, ja šis maksājums ir vienāds ar vai mazāks par piemērojamo kompensāciju; kompensācija ir vienāda ar piemērojamo kompensāciju, ja maksājums, kas iekasēts ievešanas brīdī, pārsniedz kompensācijas summu.

12. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz to saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

13. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu un neizmanto tu preču daudzumu pārdales procedūru, pieņem saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru. Saskaņā ar to pašu procedūru izdara grozījumus I pielikumā. Turpretim sīki izstrādātus noteikumus 8. punkta piemērošanai 1. panta 1. punktā minētajiem produktiem, kas izvesti I pielikumā uzskaitīto preču veidā, pieņem saskaņā ar procedūru, kura izklāstīta Regulas (EK) Nr. 3448/93 16. pantā.

9. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt kopīgi tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību, Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsosšanas procedūru var atsevišķos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt [muitas] režīmu – ievešanu pārstrādei, ja tā skar:

- 1. panta 1. punktā uzskaitītos produktus, kas paredzēti 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā uzskaitīto produktu ražošanai, un
- īpašos gadījumos, 1. panta 1. punktā uzskaitītos produktus, kas paredzēti I pielikumā uzskaitīto produktu ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam var draudēt traucējumi sakarā ar preču ievešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

10. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.
2. Ja šī regula vai kāds tās noteikums neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:
 - iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
 - ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

11. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

2. Regulas 12. pantu svīturo.

II. *Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2773/75 (OV L 282, 1.11.1975., 64. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 4155/87 (OV L 392, 31.12.1987., 29. lpp.).*

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2774/75 (OV L 282, 1.11.1975., 68. lpp.).

Padomes 1975. gada 1. oktobra Regula (EEK) Nr. 2775/75 (OV L 282, 1.11.1975., 72. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

B. OLU ALBUMĪNS UN LAKTOALBUMĪNS

Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2783/75 (OV L 282, 1.11.1975., 104. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 4001/87 (OV L 377, 31.12.1987., 44. lpp.).

1. Regulas 1. pantā ievadteikumu aizstāj ar šādu:

“Ja regula neparedz citādi, kopējā muitas tarifa nodokļu likmes piemērojamas šādiem produktiem:”

2. Regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

1. Ievēdot Kopienā kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā, var pieprasīt uzrādīt importa licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendenta neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kas veikti sakarā ar 4. panta piemērošanu.

Importa licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2771/75 17. pantā noteikto procedūru.”

3. Regulas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus, pēc 10. pantā noteiktās nodokļu likmes ir jāmaksā papildu ievadmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumus, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievadmuitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievadmuitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sākusi izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliktot papildu ievadmuitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2771/75 17. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precizē:

- a) kādiem produktiem uzliet papildu ievadmuitas nodokļus, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta noteikumus;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.”

4. Regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

1. Tarifu kvotas 1. panta uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus pieņem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2771/75 17. pantā izklāstīto procedūru.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi (“rindas kārtībā” princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot “vienlaicīgās izskatīšanas” metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot “tradicionālo klientu/jauno pienācēju” metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējas kvotas, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, un, atkarībā no apstākļiem, paredz:

- a) garantijas, kas skar produkta pamatīpašības un izcelsmi;
- b) atzīšanas procedūru dokumentam, kuru izmanto a) apakšpunktā minēto garantiju apliecināšanai; un
- c) nosacījumus, ar kādiem izsniedz importa licences, un to derīguma termiņu.”

5. Regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

Ja cenas Kopienas tirgū ievērojami pieaug un ja šis stāvoklis, iespējams, turpināsies, tādējādi radot traucējumus vai traucējumu draudus šajā tirgū, drīkst veikt attiecīgus pasākumus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. pantā noteikto procedūru vajadzības gadījumā pieņem vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai.”

6. Regulas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt olu tirgus kopīgās organizācijas un šīs regulas pienācīgu darbību, Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru var atsevišķos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt [muitas] režīmu – ieviešana pārstrādei attiecībā uz produktiem, kas uzskaitīti 1. pantā un paredzēti šajā pantā uzskaitīto produktu ražošanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam var draudēt traucējumi sakarā ar preču ieviešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.”

7. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.”

XIII PIELIKUMS

AUGĻI UN DĀRŽENI

1. *Padomes 1972. gada 18. maija Regula (EEK) Nr. 1035/72 (OV L 118, 20.5.1972., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3669/93 (OV L 338, 31.12.1993., 26. lpp.).*

Regulas IV sadaļu aizstāj ar šādu:

"IV SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

22. pants

1. Ievedot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punktā, jāuzrāda importa vai eksporta licence.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendents neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kurus veic 25. un 26. panta piemērošanai.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā; šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru.

23. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punktā, piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2. Ja kopējā muitas tarifa nodokļu likmju piemērošana ir atkarīga no importa kravas iekļuves cenas, šīs cenas pamatošību pārbauda, izmantojot vienoto importa vērtību, ko aprēķina Komisija atkarībā no izcelsmes un produkta, ņemot par pamatu attiecīgo produktu vidējās svērtās cenas dalībvalstu reprezentatīvajos importpreču tirgos vai citos tirgos, ja ir vajadzība.

3. Ja attiecīgās kravas deklarētā iekļuves cena pārsniedz vienoto importa vērtību, kas ir palielināta ar starpību, kura noteikta saskaņā ar 5. punktu un nedrīkst vairāk par 10 % pārsniegt vienoto vērtību, pieprasa iemaksāt nodrošinājumu, kas atbilst ievadmuitas nodokļiem, kurus nosaka, ņemot par pamatu vienotās likmes importa vērtību.

4. Ja attiecīgās kravas iekļuves cena netiek deklarēta muitošanas laikā, kopējā muitas tarifa piemērošana ir atkarīga no vienotās likmes importa vērtības vai no attiecīgo muitas likumu pantu piemērošanas saskaņā ar nosacījumiem, kurus nosaka saskaņā ar 5. punktu.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 33. pantā izklāstīto procedūru.

24. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus, pēc 10. pantā noteiktās likmes ir jāmaksā papildu ievadmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievadmuitas nodokli, ir tās, kuras Kопiena paziņojusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievedmuitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sākusies izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievedmuitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar attiecīgā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precizē:

- a) kādiem produktiem drīkst uzlikt papildu ievedmuitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

25. pants

1. Tarifu kvotas 1. panta 2. punktā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātajiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālajām tirdzniecības plūsmām (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, un tā var izmantot metodes, kas pielietotas agrāk kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot nevienu maksājumu, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajas kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējas kvotas, kuras vajadzības gadījumā tiek attiecīgi sadalītas gada garumā, nosaka izmantojamo piešķiršanas metodi, un atkarībā no apstākļiem ietver:

- a) garantijas, kas skar produkta pamatīpašības un izcelsmi;
- b) atzīšanas procedūru dokumentam, kuru izmanto a) apakšpunktā minēto garantiju apliecināšanai; un
- c) nosacījumus, ar kādiem izsniedz importa licences, un to derīguma termiņu.

26. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu eksportu ekonomiski vērā ņemamā daudzumā, pamatojoties uz šo produktu cenām starpvalstu tirdzniecībā un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šo cenu un Kopienas cenu starpību drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā.

Ja to pieprasa starpvalstu tirdzniecības stāvoklis vai dažu tirgu īpašās prasības, kompensācija par kādu produktu var svārstīties atkarībā no produkta galamērķa.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 33. pantā izklāstīto procedūru. Kompensācijas nosaka ar regulāriem intervāliem.

Kompensācijas, kuru lielumu nosaka ar regulāriem intervāliem, vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var grozīt starplaikā.

4. Nosakot kompensācijas, ņem vērā:

- a) pastāvošo stāvokli un turpmākās tendences attiecībā uz:
 - augļu un dārzeņu cenām un pieejamību Kopienas tirgū,
 - augļu un dārzeņu cenām starpvalstu tirdzniecībā;
- b) tirdzniecības izmaksas un minimālos transporta izdevumus no Kopienas tirgiem līdz ostām vai citiem eksporta punktiem Kopienā, kā arī izdevumus, kas saistīti ar preču laišanu tirgū saņēmējvalstī;
- c) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus;
- d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu.

5. Nosakot 1. punktā minētās cenas Kopienas tirgū, ņem vērā cenas, kas ir visizdevīgākās no eksportētāja viedokļa.

Nosakot 1. punktā minētās pasaules tirgus cenas, īpaši ņem vērā:

- a) cenas, kas novērotas trešo valstu tirgos;
- b) visizdevīgākās cenas trešās valstīs, kas ir trešo valstu importpreču saņēmējas;
- c) ražotāju cenas, kas novērotas trešās eksportētājvalstīs;
- d) Kopienas brīvas robežas franko piedāvājuma cenas.

6. Kompensāciju piešķir tikai pēc pieprasījuma un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

7. Izvedot 1. panta 2. punktā uzskaitītos produktus, par tiem pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi; vai
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto. Šajā gadījumā summa, ko piemēro, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi.

Drīkst veikt vajadzīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

8. Attiecībā uz 1. panta 2. punktā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 6. un 7. punktu saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru.

9. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam, ka:

- produkti izvesti no Kopienas,
- produktu izcelsmes vieta ir Kopena, un
- diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, attiecībā uz kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 7. punkta b) apakšpunktu. Izņēmumi ir pieļaujami saskaņā ar 33. pantā izklāstīto procedūru, ar nosacījumu, ka izstrādātas prasības, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.

10. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas ir spēkā tur paredzētajā pārskata periodā un piemērojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz to saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

11. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, to skaitā nesadalītu vai neizmantoju eksportējamo preču daudzumu pārdales procedūru, pieņem saskaņā ar 33. pantā izklāstīto procedūru.

27. pants

1. Ja šī regula vai kāds tās noteikums neparedz citādi, ievēdot no trešām valstīm produktus, kas uzskaitīti 1. panta 2. punktā, aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

2. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

28. pants

1. Drīkst veikt attiecīgus pasākumus tirdzniecībā ar trešām valstīm, ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt to ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai.

Atkarībā no situācijas šādus pasākumus drīkst veikt tikai tikmēr, kamēr nav novērsti šie traucējumi vai traucējumu draudi un kamēr izvestie vai ievestie preču daudzumi nav ievērojami samazinājušies.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

- II. Padomes 1969. gada 9. decembra Regula (EEK) Nr. 2518/69 (OV L 318, 18.12.1969., 17. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2455/72 (OV L 266, 14.11.1972., 7. lpp.).

Padomes 1972. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 2707/72 (OV L 291, 28.12.1972., 3. lpp.).

Padomes 1988. gada 28. aprīļa Regula (EEK) Nr. 1200/88 (OV L 115, 3.5.1988., 7. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3821/90 (OV L 366, 29.12.1990., 45. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

XIV PIELIKUMS

PĀRSTRĀDĀTI AUGĻI UN DĀRZENĪ

- I. Padomes 1986. gada 24. februāra Regula (EEK) Nr. 426/86 (OV L 49, 27.2.1986., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1490/94 (OV L 161, 29.6.1994., 13. lpp.).

1. Regulas II sadaļu aizstāj ar šādu:

"II SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

9. pants

1. Ievedot Kopienā vai izvedot no tās kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punktā, var pieprasīt uzrādīt importa vai eksporta licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un neierobežojot pasākumus, kurus veic 12., 13., 14. un 14.a panta piemērošanai.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana var būt atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav pagājis licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru.

10. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 1. punktā, piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru.

10.a pants

1. Produktiem, kas uzskaitīti I pielikuma B daļā, nosaka minimālās importa cenas 1995., 1996., 1997., 1998. un 1999. tirdzniecības gadam. Minimālās importa cenas nosaka, jo īpaši ņemot vērā:

- robežas franko cenas importam Kopienā,
- cenas, kas iegūtas pasaules tirgos,
- stāvokli Kopienas iekšējā tirgū,
- tendenci tirdzniecībā ar trešām valstīm.

Ja neievēro minimālo importa cenu, papildus muitas nodoklim vēl piemēro kompensācijas maksājumu, pamatojoties uz cenām galvenajās trešās piegādātājvalstīs.

2. Minimālo importa cenu žāvētām vīnogām nosaka, kamēr nav sācies tirdzniecības gads.

Minimālo importa cenu nosaka korintēm, kā arī pārējām žāvētām vīnogām. Minimālo importa cenu katrai no šīm divām produktu grupām var noteikt produktiem tiešā iepakojumā ar noteiktu tīrsvaru un produktiem tiešā iepakojumā, kuru tīrsvars pārsniedz šo svaru.

3. Minimālo importa cenu pārstrādātiem ķiršiem nosaka, kamēr nav sācies tirdzniecības gads. Šo cenu var uzlikt produktiem tiešā iepakojumā ar noteiktu tīrsvaru.
4. Minimālā importa cena žāvētām vīnogām, kas jāievēro, ir tā, kura ir spēkā ieviešanas dienā. Iekasējamais kompensācijas maksājums, ja tāds pastāv, ir tas, kas ir spēkā tajā pašā dienā.
5. Minimālā cena, kas jāņem vērā, ievēdot pārstrādātus ķiršus, ir tā, kura ir spēkā dienā, kad apstiprināta to laišana brīvā apgrozībā.
6. Kompensācijas maksājumu par žāvētām vīnogām nosaka, izmantojot importa cenu skalu. Minimālās importa cenas un skalas viena līmeņa starpība veido:
 - ar pirmo līmeni – 1 % no minimālās cenas,
 - attiecīgi ar otro, trešo un ceturto līmeni – 3, 6 un 9 % no minimālās cenas.Skalas piektais līmenis atbilst visiem gadījumiem, kad importa cena ir zemāka par to, kas piemērojama ceturtajam līmenim.
Maksimālais kompensācijas maksājums, kas jānosaka par žāvētām vīnogām, nepārsniedz starpību starp minimālo cenu un summu, kuru nosaka, ņemot par pamatu visizdevīgākās cenas, ko pasaules tirgū reprezentatīvākās valstis ārpus Kopienas piemēro ievērojamiem preču daudzumiem.
7. Ja importa cena pārstrādātiem ķiršiem ir mazāka par šo produktu minimālo cenu, iekasē kompensācijas maksājumu, kas ir vienāds ar šo cenu starpību.
8. Minimālo importa cenu, kompensācijas maksājuma apmēru un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru.

11.c pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus, pēc 10. pantā noteiktās likmes ir jāmaksā papildu ievadmitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīguma, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.
2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievadmitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai saskaņā ar tās piedāvājumu, kas bija iesniegts apspriešanai Urugvajai kārtā daudzpusējo sarunu laikā.
Slietkšņa daudzumus, kas būtu jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievadmitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sākusī izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.
3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievadmitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.
Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar šā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.
4. Komisija pieņem sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precizē:
 - a) kādiem produktiem drīkst uzlikt papildu ievadmitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. panta noteikumus;
 - b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanu saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu.

12. pants

1. Tarifu kvotas 1. panta 1. punktā uzskaitītajiem produktiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, atver un piešķir saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus pieņem, kā to paredz 22. pantā noteiktā procedūra.

2. Kvotas piešķir, izmantojot vienu no šādām metodēm vai to apvienojumu:

- metode, kas balstās uz hronoloģisko secību, kādā saņemti pieteikumi ("rindas kārtībā" princips),
- metode, pēc kuras kvotas piešķir proporcionāli pieprasītajam daudzumam pieteikumu iesniegšanas brīdī (izmantojot "vienlaicīgās izskatīšanas" metodi),
- metode, kas balstās uz tradicionālo tirdzniecības praksi (izmantojot "tradicionālo klientu/jauno pienācēju" metodi).

Var paredzēt citas piemērotas metodes.

Tajās jāizvairās no jebkādas diskriminācijas attiecībā uz ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Vajadzības gadījumā izmantojamā piešķiršanas metode pienācīgi izvērtē Kopienas tirgus apgādes prasības un to, ka jānodrošina līdzsvars tirgū, vienlaikus pēc iespējas pievēršoties metodēm, kas, iespējams, pielietotas agrāk saistībā ar kvotām, kuras atbilst 1. punktā minētajām, neierobežojot tiesības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti Urugvajas kārtas sarunās.

4. Sīki izstrādātie noteikumi, kas minēti 1. punktā, paredz ikgadējas kvotas, kuras attiecīgi sadalītas gada garumā, nosaka izmantojamo piešķiršanas metodi un, atkarībā no apstākļiem, ietver:

- a) garantijas, kas skar produkta pamatīpašības un izcelsmi;
- b) atzīšanas procedūru dokumentam, kuru izmanto a) apakšpunktā minēto garantiju apliecināšanai; un
- c) nosacījumus, ar kādiem piešķir importa licences, un to derīguma termiņu.

13. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt eksportu, kas skar:

- a) 1. panta 1. punktā minētos produktus bez cukura piedevas ekonomiski nozīmīgā daudzumā;
- b) balto cukuru un jēlcukuru ar KN kodu 1701,
 - glikozes un glikozes sīrupu ar KN kodu 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 un 1702 40 90,
 - izoglikozi ar KN kodu 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 un 1702 90 30, un
 - cukurbiešu un cukurniedru sīrupu ar KN kodu 1702 90 90,

kas izmantoti 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā uzskaitītajos produktos,

ņemot par pamatu šo produktu cenas starpvalstu tirdzniecībā un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šo cenu un Kopienas cenu starpību drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz jebkāda diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā.

Ja to pieprasa starpvalstu tirdzniecības stāvoklis vai dažu tirgu īpašās prasības, kompensācija par kādu produktu var svārstīties atkarībā no galamērķa.

Kompensācijas nosaka saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru. Kompensācijas nosaka ar regulāriem intervāliem.

Vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var starplaikā grozīt ar regulāriem intervāliem noteiktās kompensācijas.

4. Kompensāciju piešķir tikai pēc pieprasījuma un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.

5. Par preču eksportu pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:

- a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi; vai,
- b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto. Šajā gadījumā summa, ko piemēro, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi.

Drīkst veikt vajadzīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.

6. Attiecībā uz produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 4. un 5. punktu saskaņā ar 22. pantā noteikto procedūru.

7. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas izsniegti tur paredzētajam pārskata periodam un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz to saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu vai neizmantojamu eksportējamo preču daudzumu pārdales noteikumus, pieņem saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru.

14. pants

1. Šo pantu piemēro 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām kompensācijām.

2. Nosakot kompensācijas, ņem vērā:

- a) esošo stāvokli un turpmākās tendences, kas skar:
 - no pārstrādātiem augļiem un dārzeņiem iegūto produktu cenas un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - cenas, kas valda starpvalstu tirdzniecībā;
- b) minimālos tirdzniecības un transporta izdevumus no Kopienas tirgiem līdz ostām vai citiem eksporta punktiem Kopienā, kā arī pārvadājumu izmaksas līdz saņēmējvalstīm;
- c) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus;
- d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu.

3. Nosakot cenas Kopienas tirgū produktiem, kas minēti 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ņem vērā valdošās cenas, kuras ir visizdevīgākās no eksportētāja viedokļa.

Nosakot cenas starpvalstu tirdzniecībā, ņem vērā:

- a) cenas, kas dominē trešo valstu tirgos;

- b) visizdevīgākās cenas trešās valstīs, kas ir trešo valstu importpreču saņēmējas;
 - c) ražotāju cenas, kas novērotas trešās eksportētājvalstīs;
 - d) piedāvājuma cenas uz Kopienas robežas.
4. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam:
- ka produkti izvesti no Kopienas,
 - ka produktu izcelsmes vieta ir Kопiena, un
 - ka diferencētās kompensācijas gadījumā produkti, sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, attiecībā uz kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 13. panta 5. punkta b) apakšpunktu. Tomēr ir pieļaujami izņēmumi saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru, ar noteikumu, ka izstrādāti nosacījumi, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.
5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru.

14.a pants

1. Šo pantu piemēro 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām kompensācijām.
2. Kompensācijas summa:
- jēlcukuram, baltajam cukuram, kā arī cukurbiešu un cukurniedru sīrupam, ir vienāda ar eksporta kompensācijas summu par šiem produktiem nepārstrādātā veidā, kas noteikta saskaņā ar 17. pantu Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1785/81 par cukura tirgu kopīgo organizāciju un tās ieviešanas noteikumiem,
 - izoglikozei ir vienāda ar eksporta kompensācijas summu par šo produktu nepārstrādātā veidā, kas noteikta saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1785/81 17. pantu un tās ieviešanas noteikumiem,
 - glikozei un glikozes sīrupam ir vienāda ar eksporta kompensācijas summu par šiem produktiem nepārstrādātā veidā, kas noteikta saskaņā ar 13. pantu Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1766/92 par labības tirgu kopīgo organizāciju un tās ieviešanas noteikumiem.
3. Lai saņemtu kompensāciju par pārstrādātiem produktiem, tos eksportējot, jābūt pretendenta deklarācijai, kurā deklarēti jēlcukura un baltā cukura, kā arī cukurbiešu un cukurniedru sīrupa, glikozes un izoglikozes daudzumi, kas izmantoti ražošanas procesā.
- Pirmajā daļā minētās deklarācijas pareizumu pārbauda attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.
4. Ja kompensācija ir nepietiekama, lai nodrošinātu 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā uzskaitīto produktu eksportu, šiem produktiem piemēro noteikumus, kas izklāstīti 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai kompensācijai, nevis 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumus.
5. Kompensāciju piešķir, ja eksportē produktus:
- a) kuru izcelsmes vieta ir Kопiena;
 - b) kas ievesti no trešām valstīm un par kuriem nomaksāti 10. pantā minētie ievadmuitas nodokļi, ar noteikumu, ka eksportētājs var pierādīt:
 - ka eksportējamais produkts un iepriekš investais produkts ir viens un tas pats, un
 - ka ieviešanas brīdī iekasēti ievadmuitas nodokļi.
- Gadījumā, kas aprakstīts b) apakšpunktā, kompensācija par katru produktu ir vienāda ar ieviešanas brīdī iekasētajiem nodokļiem, ja tie ir mazāki nekā piemērojamā kompensācija; ja ieviešanas brīdī iekasētie nodokļi ir lielāki nekā kompensācija, piemēro pēdējo.
6. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam, ka:
- produkti atbilst vienam no diviem iepriekšējā punktā izklāstītajiem nosacījumiem,
 - produkti ir izvesti no Kopienas, un

— diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, attiecībā uz kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 13. panta 5. punkta b) apakšpunktu. Tomēr ir pieļaujami izņēmumi saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru, ar nosacījumu, ka izstrādāti noteikumi, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.

7. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru.

15. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt labības, cukura, kā arī augļu un dārzeņu tirgu kopīgās organizācijas pienācīgu darbību, Padome, lemjot saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru, pēc Komisijas priekšlikuma var atsevišķos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt režīmu ieviešana pārstrādei attiecībā uz:

— 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem produktiem, un

— augļiem un dārzeņiem,

kuri paredzēti 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu ražošanai.

2. Tomēr, atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas 1. punktā minētais stāvoklis ar ārkārtēju steidzamību un Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tam var draudēt traucējumi sakarā ar produktu ieviešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes pieņem lēmumu par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas ir spēkā ne ilgāk kā sešus mēnešus un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nepieņem lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

16. pants

1. Ja, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 1785/81 20. pantu, par baltā cukura eksportu iekasē maksājumu, kas pārsniedz ECU 5 par 100 kilogramiem, par eksporta maksājuma uzlikšanu 1. panta 1. punktā norādītajiem produktiem, kas satur vismaz 35 % cukura piedevu, var pieņemt lēmumu saskaņā ar 22. pantā noteikto procedūru.

2. Eksporta maksājuma summu nosaka, ņemot vērā:

— konkrēto produktu, kas iegūts, pārstrādājot pievienoto cukuru saturošus augļus un dārzeņus,

— pievienotā cukura daudzumu attiecīgajā produktā,

— baltā cukura cenu Kopienā un pasaules tirgū,

— izvedmuitu, kas piemērojama baltajam cukuram,

— ekonomiskās sekas, uzliekot iepriekšminēto maksājumu.

3. Pievienotā cukura daudzums norādīts ar skaitli, kas atrodams iepretim konkrētajam produktam šīs regulas III pielikuma 1. slejā.

Tomēr, pēc eksportētāja lūguma, ja produkts uz 100 kilogramiem tīrsvara satur cukura piedevu, kas aprēķināta saskaņā ar 4. punktu un ir par diviem vai vairāk kilogramiem mazāka nekā tas cukura saturs attiecīgajā produktā, kurš norādīts ar skaitli III pielikuma 1. slejā, izmanto to lielumu, kas aprēķināts saskaņā ar 4. punktu.

4. Pieņemts uzskatīt, ka pievienotā cukura saturs III pielikumā uzskaitītajos produktos atbilst refraktometra rādījumam, kas reizināts ar 0,93, attiecībā uz produktiem ar KN kodu 2008, izņemot KN kodu 2008 11 10, 2008 91 00, 2008 99 85 un 2008 99 91, un ar 0,95, attiecībā uz pārējiem III pielikumā uzskaitītajiem produktiem, un samazināts ar skaitli, kas norādīts attiecīgajam produktam III pielikuma 2. slejā.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 22. pantā izklāstīto procedūru.

17. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu tarifu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

18. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. panta 1. punktā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma dienas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu."

2. Regulas II un IV pielikumu svītros.

II. *Padomes 1977. gada 14. marta Regula (EEK) Nr. 518/77 (OV L 73, 21.3.1977., 22. lpp.)*

Padomes 1977. gada 14. marta Regula (EEK) Nr. 519/77 (OV L 73, 21.3.1977., 24. lpp.)

Padomes 1977. gada 14. marta Regula (EEK) Nr. 520/77 (OV L 73, 21.3.1977., 26. lpp.)

Padomes 1977. gada 14. marta Regula (EEK) Nr. 521/77 (OV L 73, 21.3.1977., 28. lpp.)

Padomes 1981. gada 30. jūnija Regula (EEK) Nr. 1796/81 (OV L 183, 4.7.1981.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1122/92 (OV L 117, 1.5.1992., 98. lpp.)

Padomes 1985. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2089/85 (OV L 197, 27.7.1985., 10. lpp.)

Padomes 1988. gada 17. oktobra Regula (EEK) Nr. 3225/88 (OV L 288, 21.10.1988., 11. lpp.)

Padomes 1988. gada 28. aprīļa Regula (EEK) Nr. 1201/88 (OV L 115, 3.5.1988., 9. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2781/90 (OV L 265, 28.9.1990., 3. lpp.)

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

XV PIELIKUMS

BANĀNI

Padomes 1993. gada 13. februāra Regula (EEK) Nr. 404/93 (OV L 47, 25.2.1993., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3518/93 (OV L 320, 22.12.1993., 15. lpp.).

1. Regulas 15. pantu aizstāj ar šādu:

"15. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, 1. panta 2. punktā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus pēc 10. pantā noteiktās nodokļu likmes, jāmaksā papildu ievadmuitas nodoklis, ja izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

3. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievadmuitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievadmuitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sāk izpausties vai var sākt izpausties 2. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

4. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievadmuitas nodokli, nosaka, izejot no importa CIF cenām attiecīgajā preču sūtījumā.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar attiecīgā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

5. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši precizē:

- a) kādiem produktiem uzliek papildu ievadmuitas nodokli, ievērojot Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, piemērojot 1. punktu saskaņā ar iepriekšminētā nolīguma 5. pantu."

2. Iestarpina šādu pantu.

"15.a pants

Šis sadaļas pants, no 15.a līdz 20. ietverot, piemēro tikai svaigiem produktiem ar KN kodu 0803, izņemot miltu banānus.

Šajā sadaļā:

- a) "tradicionālais imports no ĀKK valstīm" ir pielikumā noteikto banānu daudzumi, ko eksportē katra ĀKK valsts, kas tradicionāli eksportē banānus Kopienā; šādus banānus sauc par "tradicionālajiem ĀKK banāniem";
- b) "netradicionālais imports no ĀKK valstīm" ir ĀKK valstu eksportēto banānu daudzumi, kas pārsniedz 1. punktā noteikto daudzumu; šādus banānus sauc par "netradicionālajiem banāniem";
- c) "imports no trešām valstīm, kas nav ĀKK valstis" ir preču daudzumi, ko eksportē pārējās trešās valstis; šādus banānus sauc par "trešo valstu banāniem";

- d) "Kopienas banāni" ir Kopienā ražotie banāni;
- e) "pārdot" un "tirdzniecība" ir laišana tirgū, kas neietver produkta piegādi gala patērētājam."

3. Regulas 17. pantā otro daļu aizstāj ar šādu:

"Importa licences ir derīgas visā Kopienā. Izņemot gadījumus, kad atkāpes paredz, ievērojot 27. pantā noteikto procedūru, šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma, kas garantē, ka produktus ievēd saskaņā ar šo regulu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā neveic preču ievēšanu vai to veic tikai daļēji."

4. Regulas 18. pantu aizstāj ar šādu:

"18. pants

1. Katru gadu atver tarifu kvotu 2,2 miljonu tonnu (tīrsvars) apmērā trešo valstu banānu un netradicionālo ĀKK banānu ievēšanai.

Ievēdot trešo valstu banānus tarifu kvotas ietvaros, jāmaksā maksājums ECU 75 par tonnu, bet, ievēdot netradicionālos AKK banānus, maksājums nav jāmaksā.

Tarifu kvota 1994. gadam ir 2,1 miljons tonnu (tīrsvars).

Ja palielinās Kopienas pieprasījums, kuru nosaka, ņemot par pamatu 16. pantā minēto piegādes bilanci, tā rezultātā palielinās kvota saskaņā ar 27. pantā noteikto procedūru. Šādus grozījumus izdara līdz 30. novembrim, pirms sācies attiecīgais tirdzniecības gads.

2. Atkāpjoties no 15. panta 1. punkta, par netradicionālajiem ĀKK banāniem, kas ievēsti ārpus šā panta 1. punktā minētās tarifu kvotas, par katru tonnu jāmaksā muitas nodoklis, kas ir vienāds ar 15. panta 1. punktā minēto nodokli mīnus ECU 100.

3. Tie trešo valstu banānu un netradicionālo AKK banānu daudzumi, ko reeksportē no Kopienas, netiek ieskaitīti 1. punktā minētajā kvotā.

4. Šajā pantā minētās summas konvertē katras valsts valūtā pēc likmes, kas piemērojama attiecīgajiem produktiem saistībā ar kopējo muitas tarifu."

5. Regulas 20. pantam pievieno šādus ievilkumus:

- pasākumi, kas garantē to banānu izcelsmi, kuri ievēsti 18. panta 1. punktā paredzētās tarifu kvotas ietvaros,
- pasākumi, kas jāveic, ievērojot saistības, kuras izriet no nolīgumiem, ko Kopiena noslēgusi saskaņā ar Līguma 288. pantu."

6. Regulas 22. pantu aizstāj ar šādu:

"22. pants

Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā."

7. Regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

"23. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt pagaidu aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Stiki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 27. pantā izklāstīto procedūru.

5. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no starpvalstu nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.”

XVI PIELIKUMS

VĪNS

- I. Padomes 1987. gada 16. marta Regula (EEK) Nr. 822/87 (OV L 84, 27.3.1987., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1891/94 (OV L 197, 30.7.1994., 42. lpp.).

1. Regulas IV sadaļu aizstāj ar šādu:

"IV SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

52. pants

1. Ievēdot Kopienā jebkuru 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitīto produktu, jāuzrāda importa licence. Ievēdot Kopienā kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punktā, un izvedot no Kopienas kādu no produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punktā, var pieprasīt uzrādīt importa vai eksporta licenci.

2. Dalībvalstis izsniedz licences jebkurai pretendentei neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā un, neierobežojot pasākumus, kurus veic, piemērojot 55. un 56. pantu.

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā.

Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana vai izvešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

3. Saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru pieņem:

- a) to produktu sarakstu, kuriem vajag importa vai eksporta licences;
- b) licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai.

53. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2. Misai ar KN kodu 2009 60 un 2204 30, kurai kopējā muitas tarifa nodokļu piemērošana ir atkarīga no importa cenas ievestajam produktam, šo cenu precīzē ar vienotās importa vērtības palīdzību, ko aprēķina Komisija un kas ir atkarīga no izcelsmes un produkta, ņemot par pamatu attiecīgo produktu vidējās svērtās cenas dalībvalstu reprezentatīvajos tirgos vai, vajadzības gadījumā, citos tirgos.

Ja attiecīgās kravas deklarētā iekļuves cena pārsniedz vienoto importa vērtību, kas palielināta, pievienojot tai saskaņā ar 3. punktu noteikto starpību, kura nedrīkst vairāk par 10 % pārsniegt vienotās likmes vērtību, jāiemaksā nodrošinājums, kas ir vienāds ar ievadmuitas nodokļiem, kuri noteikti, pamatojoties uz vienotās likmes importa vērtību.

Ja attiecīgās kravas iekļuves cenu nedeklarē muietošanas procedūras laikā, kopējā muitas tarifa nodokļu likmju piemērošana ir atkarīga no vienotās likmes importa vērtības vai no attiecīgo muitas likumu piemērošanas, ņemot vērā nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādāti noteikumi ietver noteikumus, kas jāievēro, pārbaudot importa cenas.

54. pants

1. Lai nepieļautu vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas var rasties dažu 1. pantā uzskaitīto produktu ieviešanas rezultātā, ievēdot vienu vai vairākus šādus produktus, pēc 10. pantā noteiktās nodokļu

likmes ir jāmaksā papildu ievadmuitas nodoklis, ja ir izpildīti 5. panta nosacījumi Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts saskaņā ar Līguma 228. pantu daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, izņemot gadījumu, ja nepastāv varbūtība, ka preču ieviešana var destabilizēt Kopienas tirgu vai ka tās sekas būtu nesamērojamas ar izvirzīto mērķi.

2. Sprūda cenas, zem kurām drīkst uzlikt papildu ievadmuitas nodokli, ir tās, kuras Kopiena nosūtījusi Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Sliekšņa daudzumus, kas jāpārsniedz, lai tiktu uzlikts papildu ievadmuitas nodoklis, nosaka, galvenokārt balstoties uz preču importu Kopienā iepriekšējos trīs gados pirms tā gada, kad sākusi izpausties vai var sākt izpausties 1. punktā minētā nelabvēlīgā ietekme.

3. Importa cenas, kas jāņem vērā, uzliekot papildu ievadmuitas nodokli, nosaka, ņemot par pamatu importa CIF cenas attiecīgajam preču sūtījumam.

Šāda iemesla dēļ importa CIF cenas salīdzina ar attiecīgā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta importa tirgū Kopienā.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru. Šādi sīki izstrādātie noteikumi jo īpaši precizē:

- a) kādiem produktiem uzliet papildu ievadmuitas nodokli saskaņā ar Lauksaimniecības nolīguma 5. pantu;
- b) pārējos kritērijus, kas jāievēro, piemērojot 1. punktu saskaņā ar iepriekšminētā nolīguma 5. pantu.

55. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt eksportu, kas skar:

- a) produktus, kas uzskaitīti 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā;
- b) cukuru ar KN kodu 1701, glikozi un glikozes sīrupu ar KN kodu 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 un 1702 90 50, ietverot tādu produktu veidā ar KN kodu 1702 30 51 un 1702 30 59, kas iestrādāti produktos ar KN kodu 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 un 2204 30 99;

balstoties uz šo produktu cenām starpvalstu tirdzniecībā un ievērojot ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, šo cenu un Kopienas cenu starpību drīkst izlīdzināt ar eksporta kompensācijām.

2. Metodei, ko pielieto, nosakot preču daudzumus, par kuriem pienākas eksporta kompensācijas:

- a) vislabāk jāatbilst produkta īpatnībām un stāvoklim attiecīgajā tirgū, tai jāļauj pēc iespējas efektīvāk izmantot esošos resursus, ņemot vērā Kopienas eksporta efektivitāti un struktūru, vienlaikus neradot diskrimināciju starp lielajiem un mazajiem uzņēmējiem;
- b) jārada vismazākais administratīvais apgrūtinājums uzņēmējiem, ņemot vērā piemērošanas prasības;
- c) jāizslēdz diskriminācija starp ieinteresētajiem uzņēmējiem.

3. Kompensācijas ir vienādas visā Kopienā. Tās var svārstīties atkarībā no galamērķa, ja to prasa stāvoklis starpvalstu tirgū vai dažu tirgu īpašās vajadzības.

Pirmā punkta a) apakšpunktā minētās kompensācijas nosaka saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru. Tās nosaka ar regulāriem intervāliem.

Kompensācijas, kuras nosaka ar regulāriem intervāliem, vajadzības gadījumā Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var grozīt starplaikā.

56. panta noteikumus attiecībā uz tajā minētajiem produktiem piemēro kā papildinājumu.

4. Kompensācijas piešķir tikai pēc pieprasījuma un pēc attiecīgās eksporta licences uzrādīšanas.
 5. Izvedot 1. panta uzskaitītos produktus, par tiem pienākas kompensācija, kas ir spēkā licences pieteikšanas dienā, un diferencētās kompensācijas gadījumā – kompensācija, kas ir spēkā tajā pašā dienā:
 - a) attiecībā uz licencē norādīto galamērķi vai atkarībā no apstākļiem;
 - b) attiecībā uz faktisko galamērķi, ja tas nesakrīt ar licencē norādīto. Šajā gadījumā summa, kas pienākas, nedrīkst pārsniegt summu, kas pienākas par licencē norādīto galamērķi.
- Drīkst veikt vajadzīgus pasākumus, lai nepieļautu šā apakšpunkta ļaunprātīgu izmantošanu tā pielāgojamības dēļ.
6. Attiecībā uz 1. panta uzskaitītajiem produktiem, par kuriem izmaksā kompensāciju, kā tas paredzēts pārtikas atbalsta pasākumiem, var neievērot 4. un 5. punktu saskaņā ar 83. pantā noteikto procedūru.
 7. Atbilstību daudzuma ierobežojumiem, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu, nodrošina, pamatojoties uz eksporta sertifikātiem, kas izsniegti tur paredzētajam pārskata periodam un izmantojami attiecīgajiem produktiem. Attiecībā uz saistību ievērošanu, kas izriet no Lauksaimniecības nolīguma, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.
- Attiecībā uz to saistību ievērošanu, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtā, eksporta licenču derīgums saglabājas, beidzoties pārskata periodam.
8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, ietverot nesadalītu vai neizmantotu eksportējamo preču daudzumu pārdales nosacījumus, pieņem saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru.

56. pants

1. Šis pants skar 55. panta 1. punktā minētās kompensācijas.
 2. Kompensācijas summa par 55. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem produktiem:
 - jēlcukuram un baltajam cukuram ir vienāda ar kompensācijas summu, kas noteikta par šo produktu izvešanu nepārstrādātā veidā saskaņā ar 17. pantu Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1785/81 par cukura tirgus kopīgo organizāciju un ar noteikumiem, kas pieņemti tās piemērošanai,
 - glikozei un glikozes sīrupam ir vienāda ar kompensācijas summu, kas noteikta par šo produktu izvešanu nepārstrādātā veidā saskaņā ar 13. pantu Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1766/92 par labības tirgus kopīgo organizāciju un ar noteikumiem, kas pieņemti tās piemērošanai.
- Lai saņemtu kompensāciju, izvedot pārstrādātus produktus, klāt jābūt pretendenta deklarācijai, kurā norādīts jēlcukura, baltā cukura, glikozes un glikozes sīrupa daudzums, kas izmantots to ražošanai.
- Šīs deklarācijas pareizumu pārbauda attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.
3. Nosakot kompensācijas, ņem vērā sekojošo:
 - a) esošo stāvokli un varbūtējās tendences attiecībā uz:
 - 55. panta 1. punktā uzskaitīto produktu cenām un to pieejamību Kopienas tirgū,
 - šo produktu cenām pasaules tirgū;
 - b) visizdevīgākās tirdzniecības un transporta izmaksas no Kopienas tirgiem līdz ostām vai citiem eksporta punktiem Kopienā, kā arī pārvadājumu izmaksas līdz saņēmējvalstij;
 - c) vīna tirgus kopīgās organizācijas mērķus, kam jānodrošina līdzsvars tirgū un dabiska cenu un tirdzniecības attīstības gaita;

- d) ierobežojumus, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. pantu;
- e) to, ka nedrīkst pieļaut traucējumus Kopienas tirgū;
- d) plānotā preču eksporta ekonomiskos aspektus.

4. Cenas, kas minētas 55. panta 1. punktā, Kopienas tirgū nosaka, ņemot par pamatu visizdevīgākās eksporta cenas.

Nosakot 55. panta 1. punktā minētās cenas starpvalstu tirdzniecībā, ņem vērā:

- a) cenas, kas reģistrētas trešo valstu tirgos;
- b) visizdevīgākās cenas trešās valstīs, kas ir galamērķis importa precēm no trešām valstīm;
- c) ražotāju cenas, kas novērotas trešās eksportētājvalstīs, vajadzības gadījumā ņemot vērā šo valstu piešķirtās subsīdijas;
- d) Kopienas brīvas robežas franko piedāvājuma cenas.

5. Neierobežojot 55. panta 3. punkta trešo daļu, intervālus, ar kādiem jānosaka to produktu saraksts, par kuriem faktiski piešķirta kompensācija, un nosakāmo kompensācijas apmēru aprēķina saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru.

6. Kompensāciju izmaksā, saņemot apstiprinājumu tam:

- ka produktu izcelsmes vieta ir Kопiena, izņemot gadījumus, kad piemērojams 7. punkts,
- ka produkti izvesti no Kopienas, un
- ka, diferencētās kompensācijas gadījumā, produkti sasnieguši licencē norādīto galamērķi vai citu galamērķi, attiecībā uz kuru noteikta kompensācija, neierobežojot 55. panta 5. punkta b) apakšpunktu. Tomēr ir pieļaujami izņēmumi saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru, ar nosacījumu, ka izstrādāti noteikumi, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.

Var pieņemt papildu noteikumus saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru.

7. Eksporta kompensācija nepienākas par produktiem, kas ievesti no trešām valstīm un reeksportēti trešās valstīs, ja eksportētājs nespēj pierādīt:

- ka eksportējamais produkts un iepriekš ievestais produkts ir viens un tas pats, un
- ka, to ievēdot, nomaksāti ievadmitas nodokļi.

Šādos gadījumos kompensācija par katru produktu atbilst nodokļiem, kas iekasēti ieviešanas brīdī, ja šis nodoklis ir vienāds ar vai mazāks par piemērojamo kompensāciju; ja nodokļi, ko iekasē ieviešanas brīdī, pārsniedz piemērojamo kompensāciju, kompensācija ir vienāda ar pēdējo.

57. pants

1. Tiktāl, ciktāl pastāv vajadzība nodrošināt vīna tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību, Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru var īpašos gadījumos pilnībā vai daļēji aizliegt režīmu – ieviešana pārstrādei attiecībā uz 1. pantā uzskaitītajiem produktiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rodas šajā punktā minētais stāvoklis ar īpaši akūtām pazīmēm un ja Kopienas tirgus pārdzīvo traucējumus vai tas ir iespējams sakarā ar ieviešanu vai izvešanu pārstrādei, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; tā informē Padomi un dalībvalstis par šādiem pasākumiem, kas nedrīkst būt spēkā ilgāk par sešiem mēnešiem un ir uzreiz veicami. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu nedēļas laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē Komisijas lēmumu nedēļas laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome, lemjot ar kvalificētu vairākumu, var apstiprināt, grozīt vai atcelt Komisijas lēmumu. Ja Padome trīs mēnešu laikā nav pieņēmusi lēmumu, Komisijas lēmumu uzskata par atceltu.

58. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai kāds tā noteikums neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

59. pants

1. Aizliegts ievest 1. panta 2. punktā minētos produktus ar alkohola piedevu, izņemot produktus, kas ir līdzvērtīgi Kopienas izcelsmes produktiem, kuros šāda piedeva ir pieļaujama, ievērojot 25. panta 1. un 2. punktu.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un it īpaši produktu līdzvērtības nosacījumus pieņem saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru.

60. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus.

Laī izvērtētu, vai situācija attaisno šādu pasākumu piemērošanu, jo īpaši jāņem vērā:

- a) preču daudzums, attiecībā uz kuru izsniegtas vai pieteiktas importa licences, kā arī skaitļi, kas ietverti piegāžu bilances prognozē;
- b) vajadzības gadījumā, intervences pakāpe.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt pagaidu aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.

61. pants

1. Attiecībā uz importa vīnu, kas paredzēts tiešam patēriņam un ko raksturo zināma ģeogrāfiska piederība, ņemot vērā tā realizāciju Kopienā, un ar noteikumu, ka tas notiek abpusēji, var veikt kontroles un aizsardzības pasākumus, kas minēti 16. pantā Regulā (EEK) Nr. 823/87 par kvalitatīvajiem vīniem, kas ražoti noteiktos reģionos.

2. Pirmajā punktā noteikto prasību īsteno ar nolīgumu palīdzību, kurus slēdz pēc vienošanās ar ieinteresētām trešām valstīm saskaņā ar procedūru, kas noteikta Līguma 113. pantā.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 83. pantā izklāstīto procedūru.”

2. Pēc 72. panta izdara šādu iestarpinājumu:

“72.a pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, kas dod iespēju ieinteresētajām pusēm, ar noteikumiem, kas paredzēti Nolīguma par intelektuālo īpašumtiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību 23. un 24. pantā, nepieļaut izmantot Kopienā ģeogrāfiskas norādes 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem produktiem, ja šo produktu izcelsmes vieta neatbilst attiecīgās ģeogrāfiskās norādes uzrādītajai vietai, pat ja istā preču izcelsme ir norādīta vai ģeogrāfisko norādi izmanto tulkojumā, vai tai pievieno tādus vārdus kā “līdzīga veida”, “līdzīga tipa”, “līdzīga stila”, “atdarinājums” un tamlīdzīgi.

Šajā pantā “ģeogrāfiskās norādes” nozīmē norādes, kas liecina par to, ka produkta izcelsmes vieta atrodas trešās valsts teritorijā, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas locekle, vai kādā šīs valsts reģionā vai apvidū, gadījumā, ja produkta īpašo kvalitāti, novērtējumu vai kādu citu raksturīgu īpašību var lielā mērā piedēvēt šai ģeogrāfiskās izcelsmes vietai.

2. Pirmo punktu piemēro neatkarīgi no citiem Kopienas tiesību aktu īpašajiem noteikumiem, paredzot noteikumus 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto produktu apzīmējumam un noformējumam.

3. Vajadzības gadījumā sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 83. pantā.”

3. Regulas VII sadaļu svīturo.

II. *Padomes 1979. gada 5. februāra Regula (EEK) Nr. 344/79 (OV L 54, 5.3.1979., 67. lpp.).*

Padomes 1979. gada 5. februāra Regula (EEK) Nr. 345/79 (OV L 54, 5.3.1979., 69. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar Regulu (EEK) Nr. 2009/81 (OV L 195, 18.7.1981., 6. lpp.).

Iepriekšminētās regulas ir atceltas.

XVII PIELIKUMS

TABAKA

Padomes 1992. gada 30. jūnija Regula (EEK) Nr. 2075/92 (OV L 215, 30.7.1992., 70. lpp.).

Regulas IV sadaļu aizstāj ar šādu:

"IV SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

15. pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

16. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula.

2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

16.a pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu, viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu."

—

XVIII PIELIKUMS

APIŅI

Padomes 1971. gada 26. jūlija Regula (EEK) Nr. 1696/71 (OV L 175, 4.8.1971., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3124/92 (OV L 313, 30.10.1992., 1. lpp.).

Regulas V sadaļu aizstāj ar šādu:

"V SADAĻA

Tirdzniecība ar trešām valstīm

14. pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

15. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula.

2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

15.a pants

1. Ja, sakarā ar preču importu vai eksportu, viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas uzreiz veicami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodot Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu."

XIX PIELIKUMS

VEĢETĒJOŠI KOKI UN CITI AUGI, SAKNES, AUGU ŠĪPOLI UN TAMLĪDZĪGI, GRIEZTI ZIEDI UN DEKORATĪVI ZAĻUMI

- I. *Padomes 1968. gada 27. februāra Regula (EEK) Nr. 234/68 (OV L 55, 2.3.1968., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3336/92 (OV L 336, 20.11.1992., 1. lpp.).*

Regulas 8., 9. un 10. pantu aizstāj ar šādiem:

8. pants

1. Ievedot Kopienā jebkuru 1. pantā uzskaitīto produktu, var pieprasīt uzrādīt importa licenci.

Dalībvalstis izsniedz licences jebkuram pretendētājam neatkarīgi no uzņēmuma reģistrēšanas vietas Kopienā.

Importa licences ir derīgas visā Kopienā. Šādu licenču piešķiršana ir atkarīga no nodrošinājuma iemaksas, kas garantē produktu ieviešanu vai izvešanu, kamēr nav beidzies licences derīguma termiņš; izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja šajā laikā preču ieviešana netiek veikta vai to veic tikai daļēji.

2. Licenču derīguma termiņu un pārējos sīki izstrādātos noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 14. pantā izklāstīto procedūru.

9. pants

Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

10. pants

1. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kuras skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

2. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

— iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,

— ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

10.a pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz piemērojami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Komisija pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai saskaņā ar 14. pantā izklāstīto procedūru.
 5. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu.
- II. *Padomes 1975. gada 16. decembra Regula (EEK) Nr. 3280/75 (OV L 326, 18.12.1975., 4. lpp.).*
- Iepriekšminētā regula ir atcelta.
-

XX PIELIKUMS

SĒKLAS

- I. *Padomes 1971. gada 26. oktobra Regula (EEK) Nr. 2358/71 (OV L 246, 5.11.1971., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3375/93 (OV L 303, 10.12.1993., 9. lpp.).*

1. Regulas 5., 6. un 7. pantu aizstāj ar šādiem:

"5. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, 1. pantā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.
2. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

6. pants

1. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

7. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku 1. pantā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas ir uzreiz piemērojami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu."

2. Regulas 8.a pantu svītro.

- II. *Padomes 1972. gada 20. jūlija Regula (EEK) Nr. 1578/72 (OV L 168, 26.7.1972., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1984/86 (OV L 171, 28.6.1986., 3. lpp.).*

Iepriekšminētā regula ir atcelta.

XXI PIELIKUMS

DAŽĀDAS REGULAS

- I. *Padomes 1968. gada 28. jūnija Regula (EEK) Nr. 827/68 (OV L 151, 30.6.1968., 16. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 794/94 (OV L 92, 9.4.1994., 15. lpp.).*

1. Regulas 2. un 3. pantu aizstāj ar šādiem:

"2. pants

1. Ja šī regula neparedz citādi, pielikumā uzskaitītajiem produktiem piemēro kopējā muitas tarifa nodokļu likmes.

2. Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretēšanai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, kurus skar šī regula; tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

3. Ja šī regula vai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi neparedz citādi un, ievērojot saistības, kas izriet no starpvalstu nolīgumiem, kuri skar pielikumā uzskaitītos produktus, tirdzniecībā ar trešām valstīm aizliegts:

- iekasēt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,
- ieviest jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu vai veikt jebkādu pasākumu, kam ir līdzvērtīgas sekas.

3. pants

1. Ja sakarā ar preču importu vai eksportu viena vai vairāku pielikumā uzskaitīto produktu tirgus Kopienā izjūt šo ietekmi vai tam draud nopietni traucējumi, kas var kaitēt Līguma 39. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanai, tirdzniecībā ar trešām valstīm drīkst veikt piemērotus pasākumus, kamēr novērš šādus traucējumus vai traucējumu draudus.

Padome, lemjot pēc Komisijas priekšlikuma, saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pieņem vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai un nosaka, kādos gadījumos un kādā mērā dalībvalstis drīkst veikt aizsardzības pasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem; par šādiem pasākumiem, kas uzreiz piemērojami, tā paziņo dalībvalstīm. Ja Komisija saņem lūgumu no dalībvalsts, tā pieņem šajā sakarā lēmumu trīs darba dienu laikā pēc lūguma saņemšanas.

3. Jebkura dalībvalsts var nodod Komisijas lēmumu izskatīšanai Padomē trīs darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā var, lemjot ar kvalificētu vairākumu, grozīt vai atcelt attiecīgo pasākumu.

4. Šo pantu piemēro, ņemot vērā saistības, kas izriet no nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 228. panta 2. punktu."

2. Regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

"6. pants

Ja atsaucas uz šo pantu, paredz pasākumus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas Nr. 136/66/EEK 38. pantā un attiecīgajos pantos citās regulās par lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju."

- II. *Padomes 1979. gada 5. februāra Regula (EEK) Nr. 234/79 (OVL 34, 9.2.1979., 2. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3209/89 (OV L 312, 27.10.1989., 5. lpp.).*

- Regulas 2. panta 2. punktu svītro.

XXII PIELIKUMS

VISATTĀLĀKIE REĢIONI

- I. *Padomes 1991. gada 16. decembra Regula (EEK) Nr. 3763/91 (OV L 356, 24.12.1991., 1. lpp.), kas grozīta ar Regulu (EEK) Nr. 3714/92 (OV L 378, 23.12.1992., 23. lpp.).*

Regulas 2. panta 2. punktu groza šādi:

 - a) pirmajā daļā teikuma daļu, ko lasa: "Maksājumi, kas noteikti, ievērojot 13. panta 1. punktu Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2727/75 par labības tirgus kopīgo organizāciju" aizstāj ar:

"Ievedmuitas nodokļi, kas paredzēti kopējā muitas tarifā".
 - b) Otrajā daļā vārdkopu "(atbrīvošana no) maksājuma" aizstāj ar "(atbrīvošana no) ievadmuitas nodokļa".
 - II. *Padomes 1992. gada 15. jūnija Regula (EEK) Nr. 1600/92 (OV L 173, 27.6.1992., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3714/92 (OV L 378, 23.12.1992., 23. lpp.).*
 1. Regulas 3. panta 1. punktā svītro vārdus "Maksājumi un/vai".
 2. Regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā svītro vārdus "un/vai maksājumi, kas minēti 9. pantā Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulā (EEK) Nr. 805/68 par liellopu gaļas tirgus kopīgo organizāciju".
 3. Regulas 7. pantā svītro vārdus "Maksājumi un/vai".
 - III. *Padomes 1992. gada 15. jūnija Regula (EEK) Nr. 1601/92 (OV L 173, 27.6.1992., 13. lpp.), kas grozīta ar Regulu (EEK) Nr. 3714/92 (OV L 378, 23.12.1992., 23. lpp.).*
 1. Regulas 3. panta 1. punktā svītro vārdus "Maksājumi un/vai".
 2. Regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā svītro vārdus "un/vai maksājumi, kas minēti Padomes Regulas (EEK) Nr. 805/68 9. pantā".
-